

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh požehnáva.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 20

Saturday May 14, 1988 (Sobota 14. 5.1988)

PAPEŽ JAN PAVEL II. JE V JIŽNÍ AMERICE

Nejdříve přiletěl do Uruguaye

Papež Jan Pavel II. přiletěl 7. května do hlavního města Uruguaye Montevidea a tak zahájil svou pastorační návštěvu země Jižní Ameriky: Uruguaye, Bolívie, Peru a Paragvaje. Až skončí svou cestu 18. května, pak navštíví všechny země Latinské Ameriky s výjimkou Kuby. Poprvé přišel do Latinské Ameriky 25. ledna 1979, kdy zahájil památnou konferenci latinsko-amerických biskupů v Puebla v Mexiku. Od té doby - s výjimkou roku 1981 - se každým rokem vrátil na návštěvu tohoto kontinentu, který mu tolik leží na srdci, kde dnes žije 40 % z 860 milionů katolíků světa. S pomocí místních biskupů a kněží chce vykonat jeho „re-evangelizaci“, aby křesťanské zásady pronikaly a řídily život jak tamního lidu tak i jeho vládců.

V neděli 8. května sloužil mši sv. pod širým nebem v městě Melo blízko brazilské hranice, vzdáleném 250 mil od Montevidea. Toto město leží v nejchudší krajině Uruguaye, kde je

také mnoho lidí bez práce. Sv. Otec ve svém kázání před 50.000 přítomnými mluvil o dělnických problémech, o pracovních uních a sociální nauce církve. Opakoval ideje, které nedávno rozvinul ve své encyklice „O sociálních starostech církve“. Řekl, že žádná dnešní ideologie a žádná politická skupina nedrží monopol na řešení sociálních problémů; žádná existující skupina nemá po ruce všechny odpovědi na problémy práce. Ti, kteří horlivě a obětavě hledají zlepšení životních podmínek dělníků, si zaslouží všestranné podpory. Posláním církve není předávat lidstvu vypracované ekonomické a sociální systémy ani návrhy na technická řešení dělnických problémů; posláním církve je hájit nutnost sociální spravedlnosti a upozorňovat na mravní nedostatky dnešního sociálního řádu. V našem světě je nespravedlivé rozdělení bohatství a statků, a ti, kteří vlastní pozemky a jiné druhy majetku, mají povinnost užívat svého bohatství tak, aby bylo ku prospěchu i ostatním lidem. Sv. Otec také několikrát citoval svou encykliku o dělnických problémech z roku 1981; přítom

Sv. Otec zdraví urugvajské věrce před mší sv. v pondělí 9. května 1988 na stadionu města Salto. K večerní mši odletel do La Paz, hlavního města Bolívie, kde hodlá navštívit v pěti dnech sedm měst a závazně prohlásit o hrozném a bezpečí narkomanie.

se nepřímo dotkl také současných stávek v Polsku a projevil svou plnou mravní podporu tamním pracovním uním.

Při mši sv. ve městě Salto při řeči Uruguayi, na které bylo přítomno 40.000 lidí, z nichž polovina přišla ze sousední Argentiny, sv. Otec mluvil o potřebě „nové evangelizace“ v Latinské Americe, která by přinesla tomuto kontinentu „spravedlivé rozdělení jeho bohatství“ a „respekt pro každého jednotlivce“. Místní biskup Marcelo Mendiharat, který byl za vojenské diktatury v letech 1973-85 v exilu, mu ve své uvítací řeči řekl mimo jiné: „Po letech diktatury jsme znovu získali demokracii. Stále nám však působí starosti rostoucí chudoba lidu, nedostatečné mzdy, bytová nouze, nedostatek zdravotního ošetření a nezaměstnanost.“

V La Paz, hlavním městě Bolívie

Dne 9. května sv. Otec začal svou návštěvu Bolívie, nejchudší země Jižní Ameriky, kde

se podle plánu měl zdržet pět dnů. Na letišti hlavního města La Paz, ležícím 13.150 stop nad hladinou moře, obklopeném zasněženými Andami, jej přišel také přivítat 80-letý bolivijský prezident Victor Paz Estensoro, který ve své uvítací řeči sv. Otci řekl, že zřejmě přišel povzbudit Bolívijce, aby neztráceli naději v současných ekonomických těžkostech, a dodal: „Přicházíte v době, kdy Bolívie prochází dobou těžkých zkoušek, které by mohly oslabit jejího ducha, ba i ponořit ji do beznaděje.“ Sv. Otec ve své odpovědi vybídl občany této pohostinné země k důvěře v Boha a pokračoval: „Strávím mezi vámi pět dnů; budu sdílet vaše touhy. Uvidím zblízka váš národ, postižený chudobou a trpící nedostatkem přírodních zdrojů i ekonomického rozvoje.“

Na cestě z letiště do La Pazu jej vítaly desetitisíce lidí, většinou indiánských venkovanů, mužů i žen, oděných do pestrých tradičních úborů s hlavami pokrytými tradičními klobouky. V

rukou měli papežské a bolivijské praporky. Papežské barvy jsou žlutá a bílá, zatímco bolivijské jsou žlutá, červená a zelená. Všechny domky při cestě byly pro tuto příležitost čerstvě nabíleny. La Paz je nejvýše položené hlavní město na světě, kde mnozí cizí návštěvníci kvůli řídkému vzduchu pociťují nevolnost. Proto byly po ruce masky a nádrže s kyslíkem pro případ, že by se sv. Otci nebo někomu z jeho družiny udělalo špatně. Nikdo však žádné potíže nepocítil a sv. Otec mluvil pevným a jasným hlasem. Sv. Otec měl v programu návštěvu sedmi bolivijských měst, od hornického města Oruro, postiženého zavřením cínových dolů, až po město Santa Cruz, středisko zemědělství, chovu dobytka a ilegálního obchodu s drogou kokainem. Zahraniční obchod s cizinou vynáší Bolívii asi 600 milionů dolarů ročně; ilegální obchod s kokainem vynáší drogovému kartelu 700 milionů dolarů ročně. O obsahu jeho proslovů a dalším putování napíšeme příště.

Píseň ke sv. Janu Neumannu, kterou zpívají v Prachaticích a v kostelích českobudějovické diecése

(Nápěv jako píseň „Máti Páně přesvatá“)

Přijmy chvály oddané - svatý Jene Neumanně,
ze své rodné Šumavy - v nebes dálavy.

Pros za nás ó svatý Jene - žehnej svému národu,
ať nám dá náš milý Bůh - mír a obrodu!

Hlasu Páně poslušen - opustil jsi rodnou zem,
abys v kraji vzdáleném - nesl Krista všem.

Pros za nás...

K tobě vroucně voláme - a s důvěrou žádáme,
vypros svatý kněze nám - žehnej rodinám!

Pros za nás...

Sloupek informací

O „mírnějších“ zákrocích polské policie proti letošním stávkujícím dělníkům v Leninových loděnicích v Gdaňsku, kde pracující sice dosáhli platové přídatky, ale nikoliv obnovení Solidarity, o náhlých slovních změnách Gorbačovovy glasnosti vůči moskevskému patriarchovi Pimenovi a o komunistické nutnosti uchovat si monopol vlády navzdory přiznání „chyb minulosti.“

Tentokrát polská milice do stávkujících dělníků už nestřílela...! **Varšava.** — Dne 1. května došlo v Gdaňsku a v řadě jiných měst k protivládním demonstracím omezeného rozsahu; od 2. května pak dělníci v Leninových loděnicích v Gdaňsku začali stávkovat v solidaritě s ocelářskými dělníky v Nowa Huta. Ve strojařských podnicích s výrobou pro armádu ve Stalowa Wola v jižním Polsku byla vyjednáváním s vládní delegací stávka skončena už 30. dubna, když dělníci obdrželi požadované zvýšení mezd. Ve Vratislavi 2. května stávkovali dělníci elektronických podniků jejich stávka však trvala pouze jeden den. V jiných městech stávky pokračovaly: dělníci nežadají změnu režimu, nýbrž pouze si stěžují, že nynější mzdy jim nestačí k uživení jejich

rodin. Dne 4. května polští biskupové, s vládním vědomím, jmenovali delegaci pěti prominentních katolických laiků, aby zahájili vyjednávání s vůdci stávek, ve snaze skončit nepokoje polských dělníků, které v ten den už trvaly deset dnů. Polská vláda přitom hrozila, že použije síly, kdyby se stávky měly ještě více rozšířit; jinak policie se vyvarovala užít střelných zbraní k rozdrčení stávek a protivládních demonstrací. Dne 6. května pak nečekaně polská „protiteroristická“ policie podnikla za noci útok na stávkující dělníky, přítomné v ocelárně v Nowa Huta; 36 vůdců stávek bylo zadrženo a ostatní stávkující byli rozehnaní slzotvorným plynem a kouřovými granáty. V Gdaňsku mezitím v Leninových loděnicích stávka pokračovala;

uvnitř podniků zůstávalo asi 2,500 stávkujících dělníků. Lech Walesa, předseda zakázané svobodné pracovní unie Solidarity, vybízel dělníky k vytváření, požadoval provedení opravdové „perestrojky“, ujišťoval, že sám zůstane v loděnicích do konce stávky a opustí je jako poslední; prý jej policisté mohou zabít, avšak nikdy nebudou moci zabít jeho požadavek obnovení Solidarity. Policie mezitím začala obklíčovat Leninovy loděnice v plné síle; čekalo se, že chystala podobný útok na stávkující jako v Nowé Huti. Věci se však vyvinuly jinak. Policie nedovolovala dopravovat stávkujícím potraviny v úsilí je vyhladovět. Stávkující měli k jídlu pouze polévku z kyselého zelí. Jen v pátek 6. května jich více než polovina podniky opustila. S hladovými žaludky vůdci stávek nyní vedení podniků mohlo snáze vyjednávat; dne 7. května bylo oznámeno, že urovnání této stávky je iminentní, protože vedení podniků bylo ochotno přijmout požadavek dělníků o zvýšení jejich platů. Tím se asi vládě gen. Jaruzelského podaří zatím uklidnit nepokoje mezi polským dělnictvem tím, že budou zvýšeny jeho mzdy, avšak později se asi nespokojenost dělnictva bude znovu projevívat, protože dělníci za vyšší mzdy si z důvodu inflace budou moci kupovat stále méně životních potřeb. Dne 8. května bylo v Leninových loděnicích přítomno už jen 300-400 stávkujících, kteří však pod vedením Lecha Walesy požadovali obnovení pracovní unie Solidarity.

□ V SSSR najednou veřejně přiznávají „tragické omyly“ minulosti; všechno to však způsobil jen „kult osobnosti“ nejen Stalinovy, píše v moskevské „Pravdě“ jakýsi V. Selivanov.

Moskva. — Dne 29. dubna sovětský vládce Michail Gorbačov přijal v Kremlu na audienci 77-letého moskevského pravoslavného patriarchu Pimena a členy Posvátného synodu; přijal je na jejich vlastní žádost v souvislosti s oslavami milenia křesťanství v SSSR. Ke všeobecnému překvapení Gorbačov přiznal, že sovětský stát se dopustil „tragických omylů“ v dobách „kultu osobnosti“ a způsobil církvi a křesťanům značné svízele. Gorbačov pak slíbil, že prý napříště sovětský stát se nebude vměšovat do náboženských záležitostí, a budou napraveny minulé omyly v jednání státu vůči věřícím. Prý

je připravován nový sovětský zákon o svobodě svědomí, kde bude věřícím zaručeno plné právo vyjadřovat s důstojností své přesvědčení a také bude vzat ohled na zájmy náboženských organizací. Bylo by záhodno, aby po těchto krásných slovech také nastaly skutky. - Dne 2. května noviny „Pravda“, orgán komunistické strany, přinesly na první straně - v podobě dopisu komunistické straně SSSR - britkou kritiku způsobu, kterým dříve komunistická strana vládla nad Sovětským svazem; její systém byl nazván „diktátorský“ a „destruktivní“. Tento dokument však plně uchovává zásadu vlády jediné - komunistické - strany; pouze požaduje změny, aby strana byla více „demokratická“. Žádá se například přímé a tajné volby pro vyšší funkce ve straně, jakož i zavedení opravdových debat na sjezdech komunistické strany, kde se rozhoduje dlouholetá politika Kremlu. Tento dopis je patrně přípravou na mimořádnou schůzi o „demokratisaci komunistické strany“, která se má pořádat letos v červnu. V tomto dopise se také říká, že dříve bylo každému členu komunistické strany vštěpováno do hlavy, že je pouze „vojákem“ své strany, a že tedy určovat o tom, co je správné a co ne, co se má dělat a co ne, přísluší pouze vedení Ústředního výboru strany. Generální tajemník strany měl vždycky pravdu, jeho rozhodnutí bylo konečné a jakékoliv další studování záležitosti, o které rozhodl, bylo považováno za zbytečné. Původcem tohoto represivního systému byl prý Stalin, avšak ani Chruščov ani Brežněv neučinili nic pro jeho změnu. Tento systém pak přivodil SSSR ekonomický úpadek, favorizoval třídu příživnických byrokratů na úkor produktivních dělníků a utvořil mentalitu „každý sám pro sebe“. Voličům bylo nadiktováno, koho musejí jednohlasně zvolit. Držitelé moci nebyli ze svých činů a rozhodnutí zodpovědní před veřejností a nikdo je nesměl kritizovat. Tak vznikly opravdové klany stranických a vládních byrokratů, dělnických kádrů a bezpečnostních sil. Mezi vedoucími osobnostmi byli někdy i opravdoví zločinci, charakterisovaní korupcí, neschopností a přesvědčením o své důležitosti, zatímco lid, jimi pokořovaný, ztrácel všechnu důvěru ve spravedlnost v komunistickém systému. - Tento odvážný dopis podepsal V. Selivanov, vyšší úředník ministerstva letectví a člen komunistické strany od roku 1972. Pro nápravu těchto

zločinů Selivanov navrhuje různé změny. Do komunistické strany mají být přibíráni pouze kandidáti, kteří toho jsou opravdu hodni; o tom mají rozhodnout tajným hlasováním ti, kteří je znají. Jejich schopnost a řádnost mají být periodicky znovu prozkoumány. Bude nutno snížit o polovinu počet členů komunistické strany, který v SSSR dosahuje 19 milionů. Počet členů ÚV má být snížen z 300 na 200; členy tohoto výboru se mají také stávat vzorní dělníci a různí přední specialisté a nikoliv pouze stráničtí byrokraté. Na schůzích, konferencích a sjezdech komunistické strany se má o jednotlivých záležitostech opravdu diskutovat a hlasovat, a nemají se pouze přijímat bez diskusí rozhodnutí, obsažená v hlavní promluvě. Autor dopisu zatím nic neříká o tom, zda mají také být voleni generální tajemník komunistické strany a jiní vrchní držitelé moci, kteří jsou doposud jmenováni. Aspoň uznává, že strana se v minulosti dopustila omylů, a že tedy není neomylná, což se sice vědělo, avšak nesmělo zveřejnit. Zásada jediné vládnoucí strany - komunistické - však zůstává nedotčena. Protože v sovětském tisku se dnes vyskytují zprávy, které dříve byly nemyslitelné, nelze se divit tomu, že sovětský občan z toho má v hlavě zmatek nad zmatek. Sovětské noviny „Sovjetskaja kultura“ z 3. května přinesly debatu dvou „intelektuálů“ se „skeptikem“ o tom, zda snad Gorbačov svou perestrojkou neriskuje ztratit svůj vrchní úřad. Tyto noviny už dříve přinesly zprávu, že prý konzervativci proti němu zvyšují své kritiky, a že se nevyklučuje možnost jeho pádu. Mohl by prý ztratit svou moc, kdyby jeho reformy nebyly úspěšné; dějiny nás prý totiž učí, že po nezdařených reformách vždycky následují protireformy. V SSSR jsou dnes lidé prý podrážděni tím, že i za Gorbačova a jeho reform je v SSSR stále nedostatek potravin a jiných základních životních potřeb a konzervativci by toho prý mohli

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

May 14, 1988 — Vol. XIII. No. 20.

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

využít k jeho svržení. Oba „intelektuálové“ se snaží přesvědčit „skeptika“, že Gorbačov by mohl přežít „palácovou revoluci“, protože jeho reformy nakonec mohou být úspěšné.

□

Na rozdělení moci a politickou opozici komunisté však nemohou nikdy přistoupit!

V Kremlu však k palácovým revolucím nedochází; komunistická strana je jednotná jako dříve. Tyto a jiné literární práce v sovětských sdělovacích prostředcích však ukazují, že glasnost a perestrojka jsou prováděny aspoň slovně. - Západní nakladatelé se snaží obdržet v Moskvě právo vydat ve své zemi nový životopis Josefa Stalina, schválený sovětským politbyrem, sepsaný generálem Dmitri Volkogonovem. Autor, náměstek vojenského politického direktorátu, obdržel dovolení užít k svému dílu, také tajných archivů v Kremlu. Nedávno sám Gorbačov pozval do Moskvy britského nakladatele Ian Chapmana, předsedu glasgowské firmy „William Collins“, která společně s US firmou „Harper and Row“ připravily americké vydání Gorbačovova úspěšného díla „Perestrojka“, jehož bylo v anglickém překladě dosud prodáno 1.8 milionu výtisků. Tato firma se totiž nyní zajímá o dovolení vydat Stalinův životopis od Volkogonova. Při rozhovoru se Chapman také zeptal Gorbačova, zda plánuje napsat ještě jiné dílo o svých reformách. Gorbačov mu prý odpověděl: „Nyní nadešla doba pro činy, ne pro slova.“ - Je třeba doufat, že to myslí vážně. - Sovětské veterány afghánské války požádali, aby v Moskvě byl postaven pomník všem padlým sovětským vojákům za osmileté války v Afghanistanu - (podle US odhadů jich tam padlo 12 až 30 tisíc), něco podobného, jako je ve Washingtoně Památník amerických vojáků padlých ve Vietnamu. Sovětským autoritám se však prý nezamlouvá idea památníku, který by připomínal prohranou válku. Proto navrhuje postavení památníku na počest všech sovětských občanů, kteří ztratili své životy „při vykonávání své mezinárodní povinnosti“. Mezi tyto zasloužilé občany by byli například zahrnuti také účastníci mezinárodních skupin, kteří bojovali po boku španělských republikánů proti generálu Francovi. Tato záležitost postavení památníku padlým prý bude rozhodnuta teprve po úplném odchodu sovětských vojenských sil z Afghanistanu v únoru 1989.

CESKOSLOVENSKÁ NARODNÍ RADA AMERICKÁ
na ukončení svého chicagského sjezdu
pořádá
VZPOMINKOVOU OSLAVU
70. výročí založení Československé republiky
a
70. jubilea vzniku ČSNRA
na kterou zve
celou naši krajaňskou veřejnost.

Oslava se kona v neděli 22. května 1988
v hotelu Drake v Oak Brook, Ill., a je spojena s banketem.
Koktajly se podávají od 12 hod. v poledne
Banket je v 1:00 P.M.

V programu, který následuje po banketu promluví
vyslanec H. Frowich z Washingtonu, D.C.

a
prof. Josef Škvorecký z Kanady.
Zazpívá slovenský sbor „Zora“ za řízení
sbormistra Josefa E. Bukovského

Dar \$25.00 nutno zaplatit předem v úřadovně ČSNRA:
(2137 S. Lombard Ave., Cicero, IL.)
v úředních hodinách 9:00 A.M. - 1:00 P.M.
☎ 656 - 1117

**POZVÁNÍ NA TRADIČNÍ
MÁJOVOU**
U MATKY BOŽÍ V EXILU
v zahradě kláštera sv. Prokopa v Lisle, IL
odpoledne 3:30
V NEDĚLI 15. KVĚTNA 1988
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal
Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

„Náhlá“ smrt Pavla Wonky

Ve světle smrti - nebo jak to stanovil oficiální telegram vězeňské správy v Hradci Králové matce zesnulého - „náhlého“ úmrtí - je nutno si připomenout, že v Československu byla zaznamenána další „náhlá“ úmrtí, která dosud nebyla řádně vysvětlena, anebo byla policií označena za „sebevraždu“.

První taková smrt v posledních 11 letech byla smrt Dr. Jana Patočky, který patřil mezi první mluvčí Charty 77 (spolu s Václavem Havlem a Dr. Jiřím Hájkem). Ten zemřel v nemocnici na Strahově dne 13. března 1977 následkem 11. hodinového vyšetřování policií (podobně jako + Štěpán kardinál Trochta, biskup litoměřický, vězeň nacistů i komunistů. Pozn. red.)

Druhá taková smrt byla zaznamenána na jaře r. 1979 ve věznicí Plzeň - Bory - a sice zubního lékaře Jana Hranáče, který zemřel po vyšetřování policií, které trvalo tři dny a dvě noci. Byl vyšetřován proto, že obdržel publikaci ze zahraničí.

Třetí taková smrt byla zaznamenána ve Stupavě u Bratislavy dne 23. února 1981, kdy sousedi našli mrtvolu Ing. Přemysla Coufala, katolického kněze a aktivisty, který byl znám svou humanitární činností, zejména mezi dětmi. Modřiny a podlitiny ukazovaly na to, že Přemysl Coufal před svou smrtí s někým zápasil o svůj život. Policie smrt označila jako sebevraždu. Mezitím se však našla průkazná dokumentace, která dokazuje, že šlo o vraždu. Případu se ujal Augustin Navrátil, další katolický aktivista, který byl a dosud je pro svou činnost persekvován. V roce 1985 rodiče Přemysla Coufala, Leopold a Zdenka Coufalovi, psali prezidentu Husákoví a žádali, aby smrt jejich syna byla vyšetřena. Odpověď žádná dosud nepřišla.

V říjnu 1981 byla na dně Macochy nalezena mrtvola 22 letého studenta architektury Pavla Švandy, synovce Otce jezuity prof. dr. Tomáše Špidlíka

z Říma - „velice rozmlácená“. (V r. 1981 to oznámil VONS z Vídně a v H.N. jsme o tom tehdy už podrobně psali.) Vedle jeho mrtvoly ležel volební lístek, stravenky, klíče, peněženka a oblek. Taška, kterou s sebou stále nosoval, nalezena nebyla. Švanda se vrátil před tím z Itálie, kde byl navštívit svého strýce, zmíněného Otce Špidlíka, jehož články pravidelně čtete v Hlasu národa, podobně jako jeho promluvy k věřícím v Československu z vysílání Vatikánského rozhlasu. Po svém návratu z Itálie Švanda nadšeně vypravoval o své cestě po Itálii a sliboval svým přátelům, že k nim přijde a bude jim o všem vyprávět. Také nabízel své služby skupinám věřících v Brně - (opisování textů na stroji). Ještě větší strach naháněl komunistické policii proto, že u ní upadl v podezření ze styku s polskou federací dělnických odborů Solidarita, o čemž se pak sama čs. komunistická tajná policie přesvědčila, že pravda nebyla. Inu, i strach komunistů měl vždycky velké oči! Jeho přátelé s ním naposledy mluvili 1. října 1981. O pitvě jeho těla zpráva nebyla vydána. Vyšetřující kriminalista prohlásil, že pro něho je směrnatý výsledek pitvy - a ta že říká, že to byla sebevražda. Švanda byl pohřben v Boskovicích, ale rakev s jeho tělesnými pozůstatky nesměla být otevřena. Pavel Švanda měl před svatbou, byl znám jako hluboce věřící a optimistický člověk, velmi aktivní mezi křesťanskou mládeží. Všichni jeho přátelé tehdy prohlásili, že sebevražda byla u něj naprosto vyloučena. Je téměř jisté, že byl tehdy předvolán k výslechu, z něhož se živý už nevrátil.

-afa-

**KAZETY
S NAHRÁVKAMI
ČS. POP MUSIC**
Komplet Olympic aj. zašle
J. Slambora
2503 Edison Ave. #3
Sacramento, CA 95821

**PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN**

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

DOBA VELIKONOČNÍ

SEDMÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Dobrotivý Bože, vyslyš naše pokorné prosby: — jako věříme, že Spasitel lidského pokolení je s tebou ve slávě, — tak at' cítíme, že je podle svého slibu s námi až do konce časů. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 1, 15-17, 20a, 20c-26)

Petr se postavil před bratry — bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí — a řekl:

„Bratři, muselo se splnit to, co v Písmě předpověděl Duch svatý okrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatkli Ježíše. Počítal se totiž k nám a dostalo se mu účasti v této naší službě. Stojí totiž v knize Žalmů: 'At' jeho dům zrušíte, nikdo at' v něm nebydlí a jeho úřad at' dostane jiný'. Je tedy nutné, aby některý z těch mužů, co s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby jeden z nich se stal spolu s námi svědkem jeho smrtvýchvstání.“

Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš — přídomek měl Justus — a Matěje. A takto se modlili: „Páne, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přejal místo v této apoštolské službě, které Jidáš zradně uchal, aby odešel na své místo.“ Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (1 Jan 4, 11-16)

Milování, když nám Bůh projevil takovou lásku, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nepatřil. Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Podle toho můžeme poznat, že zůstáváme v něm a on v nás, že jsme od něho dostali jeho Ducha.

My jsme ačti svědci toho, že Otec poslal svého Syna jako spásitele světa. Kdo vymává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My jsme poznali lásku, jakou má Bůh k nám, a uvěřili jsme v ni. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 17, 11b-19)

Ježíš pozdvihl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, zachovej je v svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se splnilo Písmo.“

Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Posvět' je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcují, aby i oni byli vpravdě posvěceni.

Otec Jiří Novotný, S.J.

Sedmá neděle velikonoční

15. května 1988

1. čtení: Sk., 1, 15-17, 20-26

A byl připočten
k jedenácti apoštolům

Po Kristově Nanebevstoupení se v Jerusalemě sešlo na sto dvacet učedníků Páně. Dostí velký počet na to, že během jeho utrpení se i apoštolé rozprchli. To jim dodala odvahy jistota o jeho smrtvýchvstání. A zase Petr se stává jejich mluvčím. Všem bylo známo, že Jidáš zradil a vzal si život. Petrovi se jedná o doplnění počtu apoštolů, kterých má být dvanáct podle počtu kmenů israelových. Dvanáct bylo číslo, které mělo i eschatologický význam, protože Pán těm dvanácti slíbil, že budou soudit dvanáct kmenů Israelových. Ovšem, byla to čistě osobní výsada; jejich nástupci se již nestarali o číslo dvanáct a také v pohanském prostředí bylo zapotřebí mnohem více pastýřů než dvanácti. Katolická církev má dnes přes tisíc biskupů, nástupců apoštolů, a takoví pravoslavní jen v dnešním Rusku jich počítají stále dosud nad sedmdesát.

Ale apoštolská důstojnost prvních dob církve byla spojena s dleem šíření víry. Jeden z dvanácti měl k tomu mít příslušné předpoklady. Měl učit druhé to, čemu se naučil od Pána. Měl ho tedy doprovázet po všechnu dobu od křtu Janova, kdy Pán svou činnost začínal, až do doby jeho utrpení, kdy jeho pozemská činnost skončila. Ale především měl skutečný apoštol vydávat svědectví o jeho smrtvýchvstání. Pán je živý, udržuje nad svými věrnými svou ruku, což, jak se mělo později ukázat, se děje přítomností jeho Ducha v církvi.

Způsob volby losem spoléhá silně na zvláštní zásah Prozřetelnosti Boží. Tak velká byla tato důvěra, že později k podobné volbě se církev utíkala ve velmi řídkých případech. Dnes se vidí projev Prozřetelnosti v duchovních a pastýřských schopnostech kandidáta, v potřebách příslušné místní církve a v jiných okolnostech, které k volbě vedou. Ostatně již Pavel ve svých pastýřských epistolách vypočítává, jaké mají být schopnosti a vlastnosti budoucího biskupa nebo jáhna. Proto je církev přesvědčena, že ve své volbě je dosud vedena Duchem svatým, jenž se projevuje více v obyčejném životě než v mimořádných okolnostech.

Matěji, vybranému na místo Jidášovo, se nepřipisují žádné

zvláštní vlastnosti a Písmo se o něm více nezmiňuje. Podle legendy, zaznamenané svatým Jeronýmem, měl po různých cestách skončit v Habeši, kde kázal Kristovu Radostnou zvěst a také zemřel mučednickou smrtí.

2. čtení: 1. Jan, 4, 11-16

Vzájemná láska je znakem
přítomnosti Boží v nás

Církev se neunavuje číst nám ve velikonoční době výňatky z listů svatého Jana, plných povzbuzení k lásce, protože vzájemná láska je největším dědictvím, které nám Pán pozůstavil, a v každé době byla nejprvnější charakteristikou křesťanů. „Pohleďte, jak se milují!“ Svou vzájemnou láskou také svědčili o existenci jednoho Boha před pohany.

„Boha nikdo nikdy neviděl“, říká sv. Jan. Boha poznáme jen nepřímým způsobem, ze svého svědomí, z pořádku ve vesmíru a v Boží přírodě a z toho, co nám jeho přátelé mezi lidmi dosvědčili o jeho zjevení. Poklad tohoto zjevení se pak udržuje pro nás v církvi od generace ke generaci.

Pro Jana, který ve své době naši velkou církev ještě neviděl, nejdůležitějším znamením křesťana byla právě láska, vzájemná láska věřících. Tato vzájemná láska je pro něho láskou dokonalou. Ona se protíví lásce sobecké a pro každého kdo se chce zdokonalovat, jak patří na věřícího člověka, je cestou — snad někdy trochu trnitou a kamenitou — ale jen po ní se k té dokonalosti vystoupí.

Láska je znakem Boží přítomnosti v nás. Chtěl-li Bůh zůstat ve svém stvoření dokonalý obraz své velikosti, musel stvořit také člověka, aby se v něm mohla odrážet láska Boží, láska nevynucená, svobodná, obětavá, jaké žádný jiný tvor kromě člověka není schopen, a ke které i člověk se mnohdy musí dopracovat po určité námaze.

Láska je znakem daru Ducha svatého. Čím těžší je láska — zvláště láska k nepřátelům — jak jí káže Kristus, tím větší pomoci Boží je k ní zapotřebí. A když někdo projevuje takovou nezištnou lásku, je na něm vidět, že Duch Boží působí v něm. Mysleme na lidi, co se starají o ty nejhudší a nejopuštěnější z čistě dobroty, aniž by z toho sami co měli. A je zajímavé, že podobně jako v minulých stoletích jsou i jinak třeba nevěřící lidé našeho hmotářského 20. století stále schopni ji rozpoznat. Stačí si vzpomenout na matku Terezu z Kalkuty!

Svatý Jan přechází z jednoho předmětu na druhý. Myslí na ty,

kdo svou dokonalost vidí v tom, že by chtěli žít mimo tento svět. Na ty, kdo velikost Krista vidí v jeho životě nebeském, a kdo by chtěli zapomenout na jeho pozemský život. Na ty, kdo si ve svém lidském rozoumku nedovedou srovnat skutečnost, že ten Ježíš, který se svými učedníky chodil po světě byl Bůh, který se vtělil, a při svém Božím životě byl skutečným, řekl bych skoro, obyčejným člověkem.

Evangelium: Jan 17, 11b-19

Chránil jsem je

Poslední část řeči Páně po Poslední večeři se obyčejně nazývá Velekněžskou modlitbou. Z ní je vzat dnešní výňatek. Kritus Pán se tam obrací k Otci a prosí za své učedníky. Uvědomuje si, že je zde nechává samy k úkolu, ke kterému přirozeně dosud nedorostli.

Když Kristus Pán tvrdí, že je zachovával a chránil, zdá se nám to poněkud podivné, protože jsme zvyklí dívat se na tu skupinu učedníků kolem Krista Pána jako útvar svobodný, kam kdokoliv mohl přijít, zůstat — jak dlouho chtěl — a to bez veškerých závazků. Jinými slovy řečeno; pozorujeme učedníky ze svého trochu demokratického stanoviska, jak jsme sami zvyklí vybírat si své povolání. Ale povolání učedníků nebylo povoláním obyčejným. Měli splnit úkol, jaký byl lidem svěřen jen jedenkrát v dějinách listva, úkol nadlidský, jak to dostatečně ukazují těžkosti a klopoty Pavlovy během jeho apoštolských cest. Pán si tedy své učedníky musel chránit, především tím, že jim svěfoval nejprve úkoly snadné, které by nebyly nad jejich síly. Chránil si je i tím, že jim během jeho života nic nechybělo. Žili si s ním, jako když děti žijí pod ochranou svých rodičů v rodině, obklopeny láskou a starostlivostí dospělých.

Ted' však odchází, ale chtěl by, aby ta radost, kterou měli z jeho přítomnosti, jim i nadále zůstala. Ví totiž dobře, že je posílá do světa nepřátelského, do světa, který nechápe myšlenky Boží, do světa, který se honí za svými „důležitostmi“, rozkošemi a přeludy, a proto nemůže dorůst k pochopení významu a požadavkům jeho lásky. Po tom, co tak dlouho obcovali s ním, do toho světa svým smýšlením už nepatří. Přece však jejich povoláním je obrátit tento svět, přivést jej na cestu myšlenek Božích. Mají totiž od něho totéž poslání, jaké On měl od Otce. Proto je nemůže vzít s sebou, musí je nechat ve světě, ale aspoň je posvětit. A posvětit je pravdou, tou pravdou, kterou je živil, pokud s nimi chodil.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Otec Jiří Novotný, S.J.

Nanebevstoupení Páně

12. května 1988

1. čtení: Sk., 1, 1-11

Kdy obnoví království?

Svatý Lukáš dovede v několika slovech vyjádřit svůj tvůrčí postoj jako spisovatel. Když říká, že „Kristus konal a učil“, chce tím zdůraznit, že učedníci si mají všimnout především života Krista Pána a jeho přebývání mezi lidmi a pak teprve jeho učení. Na základě tohoto postřehu se nám stále připomíná, že nové a neobvyklé zjevení Boží, které přinesl lidstvu Kristus Pán, spočívalo především ve Vtělení Syna Božího a v jeho vykupitelském díle, a že jeho učení bylo především vysvětlením toho, co se se strany Boží dalo a jak to bylo naznačeno ve Starém zákoně.

Díváme se podle Lukase Kristus Pán poručil svým apoštolům, aby neodcházel z Jerusalema. Matouš a Mária se naopak chtějí, aby odešli do Galilee, aby ho tam mohli uvidět. A skutečně, jak Matouš tak především Jan, mluví o zjeveních v Galileji. Je známo, že Lukáš má svůj zvláštní teologický postoj, ve kterém dělá středem veškerého děje, na spase lidí Jerusalem. Kromě toho, apoštolé jako rybáři, měli své přirozené místo zaměstnání právě v Galileji, a na cestu do Galilee a zpět bylo během čtyřiceti dní dosti času.

Budeme-li tedy číst, že apoštolé mají vrátit do Galilee, ne prostě tam odejít, celá věc se velmi snadno

Evangelia jsou mnohdy plná paradoxů. Lukáš chce zdůraznit význam příchodu Ducha svatého, když se s jedné strany zmiňuje o příslibu Páně, že Duch svatý přijde, a proto ho třeba čekat; s druhé strany pak uvádí trochu nejapnou otázku apoštolů, kdy že chce Pán obnovit království. Ze by snad od Krista Pána očekávali veškeré místa v tom jeho království? Jak je přímo na Kristu žádala připsala svému synu Zebedejovi matka Jakubova a Janova? Príslib Ducha svatého má jejich pojmy uvést na prahu míru. Duch svatý je už poučel, že se nejedná o království politicko-mocenské, nýbrž duchovní, a proto Kristus Pán zatím nemá zapotřebí zdržovat se dlouhým vysvětlováním.

Samo nanebevstoupení je uvedeno v posledních verzích, je doprovázeno příslibem druhého příchodu Páně.

má vysvětlit, jak je třeba chápat ono království. Nejprve, řečeno všeobecně, lidé si s ním nebudou dobře vědět rady. Jen těžko a postupně budou chápat jeho podstatu. Jedině Bůh jim může dát skutečnou schopnost vše správně pochopit. V tom království totiž nelze hledat organizaci lidskou, byť sebe dokonalejší, kde by vládla především spravedlnost a snad také láska, jak to slibují různá sociální a náboženská hnutí, nýbrž o něco mnohem radikálnějšího. Jde o něco, co lidé sami si nejsou schopni vytvořit. Jen Bůh nesmírnou svou mocí má možnost všem otevřít nedohledné poklady své milosti. Proto se pohled přenáší se země na nebe, s díla lidského, omezeného časem a prostorem, k životu Božímu na věčnosti, ke kterému povznášejí jen pevná naděje.

Tato božská činnost naděje, pevnější nad všecko lidské očekávání, jež mnohdy klame, je založena na zmrtvýchvstání Kristově, kde se nesmírná síla moci Boží jasně projeví jakýmsi novým stvořením, povznesením zaniklého života k životu duchovnímu, kde hodnoty čisté lidské ztrácejí úplně na ceně. Po zmrtvýchvstání Kristus zasedl po pravici Boží, aby podle prorokův Danielova o Synu člověka vládl nad celým světem a nad veškerým stvořením, nevyjímaje ani anděle. Na zemi se pak tato moc bude projevovat ne nějakou

světovou nadvládou, nýbrž tím, že se Kristus stane hlavou „mystického Těla“ své církve, (tj. jakési duchovní solidarity všech křesťanů, vykoupěných a osvobozených od zla jeho smrtí a zmrtvýchvstáním. Pozn. red.: - pro nově přijaté, hledající víru.) A z dějin víme, že přes všechna pokušení pozemského vládaření, církev se neudržela nějakou mocí, kterou jí jeden nebo druhý panovník s důvěrou svěřil, ani bohatstvím, kterým jí zbožní a štědrí věřící obdarovávali, nýbrž výhradně pomocí vzříšeného a živého Krista, který nad svým mystickým Tělem stále drží svou ochrannou ruku. Nikoliv majetek ani světská moc jí pomohly, když se musela protírat údobími pronásledování, nepřátelských útoků a pomluv, a byla zbavena veškerého bohatství, politického vlivu a vnějšího lesku, nýbrž právě ta vnitřní síla, jež pramení z Boha a uděluje se jeho Duchem.

Evangelium: Mar. 16, 15-20
Kdo uvěří a bude pokřtěn, spasen bude

Toto evangelium je podobno evangeliu svatého Matouše s tím rozdílem, že Marek mluví i o nanebevstoupení Páně, kdežto Matouš se o něm vůbec nemluví. Kromě toho Matouš je kládě na hory kdesi v Galileji, kdežto Marek pravděpodobně do Jerusalema, protože podle Lukáše Pán vstoupil na nebe s hory Olivetské, již odděluje od Jerusalema potok Cedron.

Ve dvou nejstarších kodexech evangelií, Vatikánském a Sinajském, toto zakončení Markova evangelia chybí, a proto kritická vydání bible je uvádějí v závorkách. Ovšem texty církevní jak na Východě tak i na Západě se k této části Markova evangelia otevřeně hlásí a my s církví je můžeme považovat za slovo Boží.

Zde zase, jako u Matouše, Pán posílá apoštoly do celého světa, a aby hlásali jeho evangelium. Marek přidává velmi optimisticky, že oni skutečně šli a hlásali, což nám dává dojem, že se okamžitě vydali na cestu. Četba Skutků apoštolských nás však přesvědčí o opaku. Víme, jak v tom byli liknaví a do jaké míry bylo zapotřebí vlivu Ducha Božího, aby nakonec poslechli. Z toho ovšem pochopíme, že se jednalo o posílání důležité, o rozkaz nesnadný, ne jako každý se někdo posílá štípat dříví, protože sami apoštolové se dosti dlouhý čas zřejmě domnívali, že Kristus Pán - jejich Mistr se brzy vrátí, zvláště když se ještě dožili rozboření Jerusalema Římany.

Bylo jim proto zapotřebí nějakého průvodního průkazu, že skutečně hlásají slovo Boží. A tím průkazem v té době byla moc a schopnost konat mimořádné činy jako vyhoštění zlých duchů, anebo uzdravování nemocných, nemluvě již o druhých, o kterých se Marek zmiňuje. Zde se nám naskytá

otázka, proč my v dnešní době, která je stejně dychtivá po překvapujících událostech, se strany všeobecné církve žádné zázraky nevidíme, a naopak, proč život církevní nám připadá tak jednotvárný jako pohyb pomalé řeky v mělkém korytě. Když se nad tím hluboce zamyslíme, zjistíme, že pro nás největším zázrakem může být skutečnost, že církev tu ještě po dvaceti stoletích existuje, přes všechna pronásledování, kterými musela projít, přes všechny hereze, kterým se musela bránit, přes všechny pomluvy a urážky, které musela strpět.

Kristus Pán vstoupil na nebe a zasedl po pravici Otce. Jeho vykupitelské a učitelské dílo bylo skončeno a za to, že vůli Otcovu splnil, se mu dostalo příslušné odměny. Nebál se zanechat své důležité dílo ve slabých a vrtkavých rukou lidských. Vždyť jako živý na nebe bude dohlížet a řídit je svým Duchem. Ten obraz „sezení po pravici Otce“ - je vzat z pro-roctví Danielova, kde Syn člověka zasedá po pravici „Starého dni“ - „Antiqui dierum“, totiž Otce samého, který tu byl vždycky a vše v Ném má počátek, aby od něho přejal moc nad celým světem. U Daniela se jedná o prostý fakt, kdežto podle našich epistol si Kristus tuto vládu zasloužil svým vykupitelským dílem, svým životem, svým utrpením a svou smrtí.

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

Hlas
RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

SENIOR CITIZENS SPECIALS
Homecooked LUNCHES
\$4.20 TILL 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef Dishes • American Favorites
- Seafood

For Daily Specials and Reservations 652-0795

Complete With Dessert and All The Trimmings For Approximately **\$4.50**

VELMI VÝHODNÁ KOUPE

Prodej lotů úrodné půdy v Arizoně

1) Bisbee - Arizona
Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1.300 anebo podle dohody.

2) Wilcox - Arizona
3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů, Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North East Corner Highway 83rd & 123 St. \$ 9 tisíc, anebo nejlepší nabídka.

TELEFON: DOMACI TELEFON:
484-0106 / 749-0281

Poštovní tečku vašim příbuzným či kámoškám rychle a bezpečně vrátí

HOLEČEK PHARMACY
PH. MR. VLADIMIR HOLEČEK, R. PH.
NAPROTI BERWYNSKE RADNICI
6705 West 26th STREET, BERWYN, ILL. 60420

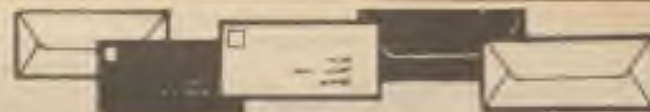
Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS - REALTORS
6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu
484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

2. čtení: Ef. 1, 17-23
Bůh dá všem správné pochopení.
Tento úryvek svatého Pavla

DOPISY našich čtenářů

Msgr. Petr Esterka, prozatímní misionář - po náhlé smrti Otce J. Popelky S.J. - mezi našimi v Kalifornii píše svým novým ovečkám, mezi nimiž jeho obětavost dává klíčit nadějně úrodě.

St. Paul, 25. IV. 1988
Milí krajané v Kalifornii!

Právě mě volal p. Standa Brožek, předseda naší misie v Los Angeles. Měl prý strach, že možná už ani nežiji. Moc se Vám, Stando, i Vám, kteří jste se sešli, abyste připravili do tisku tento nový Věstník, omlouvám. Ale to víte; v době, kdy jsem měl „jarní“ prázdniny, během kterých jsem měl dohonit práci v koleji, jsem byl u Vás v Kalifornii. Když jsem po velikonocích přijel zpět, bylo co dohánět. Proto to zpoždění s tímto dopisem.

Chtěl bych se dnes zmínit hned o několika věcech:

1) Nejprve Vám musím poděkovat za moc pěknou návštěvu na našich krajských bohoslužbách. Je to pro mne vždy velikým povzbuzením, když vidím takový zájem a ochotu o udržení ba dokonce rozšíření naší práce v Kalifornii. Myslím, že oba Otcové, Pelikán i Popelka, zasedli dobré símě. Dokonce i p. Václav Hynar, prezident Svazu českých katolíků ve Spojených státech, prohlásil: „Z toho, co zde pozoruji, je jasné, že těžiště krajského života se přesunulo do Kalifornie.“

2) Také vzdávám upřímně

„Pán Bůh zaplat“ Vám všem, kteří jste podpořili misii, ale také těm z Vás, kteří jste odpovíděli s takovou štědrostí na výzvu farního výboru v minulém Věstníku a poslali jste k mému 25. výročí vysvěcení na kněze peněžité dary. Celkem se sešlo přes \$1,500. Jak víte, nechci peníze pro sebe. Máme zde ale potřebu udržet naše Nepomucenum, na které je vybitíáno přes Fond sv. Vojtěcha. Všechny Vaše peněžité dary jsem tedy přidal k ostatním penězům, které jsem dostal k 25. výročí a předal jsem to všechno na tento Fond. Zde ro bude vedeno pod: „Konto Msgr. Esterky“.

3) Toto číslo Věstníku dostanete na začátku května. Měsíc květen byl odedávna měsícem Panny Marie. Snad bychom se měli zamyslet alespoň krátce nad významem Matky Boží v životě církve i v našem osobním životě.

Mnozí si dnes naříkají, že mariánská úcta v dnešní církvi nedosahuje té intenzity, kterou měla před 2. Vatikánským koncilím. Do určité míry je to snad pravda. Vzpomeňte si jen na ty májové pobožnosti v našich kostelích doma ve vlasti. Na ty nádherné oltáře plné květin a hořících svíci. Ony líbivé mariánské písně. Litanie Loretánské. Vůně hořícího kadidla...

A přece význam Panny Marie v dějinách spásy v učení 2. Vatikánského koncilu nebyl zavrhnut, ale právě naopak, zvý-

šen. Dnes je Panna Maria nazývána první mezi učedníky Kristovými a také je považována za nejdokonalejší následovnici Krista.

“I když nám Písmo svaté nedává mnoho historických detailů ze života Panny Marie, přece jen v něm najdeme její jasný obraz. Ačkoliv Evangelia nám nevypočítávají různá privilegia, kterých se Marii dostalo, přece z nich jasně vidíme, kdo to ta Panna Maria byla: žena opravdové víry, která se dovedla obětovat pro jiné; žena, která vždy cítila s jinými; žena, která se zajímala o jiné a byla ochotna jim vyjít vstříc, kdykoliv toho bylo třeba; žena, která důvěřovala v Boží prozřetelnost a která se nebála riskovat; žena, která byla vždy ochotna říci ANO vůli Boží.

Možná bychom si měli připomenout slova papeže Pia XII., který prý jednou prohlásil: „Přestaňte klásti květiny k nohám Matky Boží, nejste-li ochotni žít tak, jak se sluší a patří na opravdové dcery a syny Panny Marie.“

Matko věrného milování, oroduj za nás!

Na shledanou v Los Angeles 22. V. a v San Francisku 29. V. 1988.

Váš v Kristu

Msgr. Petr Esterka

Chatham - Ontario Kanada

Čtená redakce a milí čtenáři:

Jménem osady sv. Antonína v Chatham Vás všechny srdečně zdravím. Jaro je tady - slyšet je všady. Při naší osadě je mnoho jarní práce - kopání - sázení - trávy sečení - barvení - a to vše jsou přípravy ku naší výroční pouti ku sv. Antonínkovi - která bude letos v sobotu 11. června a v neděli 12. června. Poutníci se sjedou zblízka i zdáli, aby se sešli se svými přáteli a krajaný, alespoň jednou za rok.

V srdci mají pevnou víru a nadějná slova modlitby na rtech - Ty můj svatý Antonínku - když Tě pěkně poprosím...

Poznačte si toto datum v kalendáři a přijďte mezi nás. Náš důstojný pan farář Juraj Kadlec Vás přivítá s otevřenou náručí. V naší svobodné Kanadě a Americe jest to tak snadné - sedne se do auta, nebo autobusu a jede se. Jak rádi by naši drazí ve staré vlasti šli na pout', ale bohužel jim to není dovoleno. Chraňme si tedy tu naši svobodu a za ni díky vzdejme Pánu Bohu. V sobotu večer v 7 hodin bude slavná mše svatá ku počtě Panny

Marie Svatohostýnské, ochránkyně Moravy - slavnostním kazatelem bude náš všem dobře známý dp. monsignore Petr Esterka. Po mši sv. bude v Kinsmen auditoriu přátelský večer, k tanci bude vyhrávat rozšířená hudba Pavla Konečného. V neděli ráno v 10 hodin bude průvod Božího Těla s hudbou a zpěvy a hned nato slavná mše sv. pod širým nebem.

Asi ve 12 hodin bude společný oběd, zase v Kinsmen auditoriu, protože v naší osadní síni by nebylo dosti místa pro všechny.

Pak ve 2 hodiny započne odpolední zábavní program, kde vystoupí krojované skupiny tanečnicků zblízka i zdáli k našemu potěšení. Musíme vzdát díky té naší mládeži a hlavně jejich učitelům za jejich tak obětavou práci.

Po programu bude volná zábava a tanec.

Rozloučíme se s poutníky až navečer a popřejeme jim šťastnou cestu domů.

Voláme na shledanou!

Za osadu sv. Antonína
Váš Jožka Sysel

Port Coquitlam - B.C. Kanada

Milý Otče Vojtěchu,

když máte za to, že se to moje vzpomínání začátečního pensisty čtenářům H.N. určitě líbí a dobře zapadá do krajské tradice rubriky „Dopisy našich čtenářů“, tak Vám zase někdy něco napíšu třeba i vážnějšího pro změnu. Velmi dobře v dnešním svém věku už chápu, že rubrika „Dopisy našich čtenářů“, bývala asi pro čtenáře krajských novin všech národností v USA i v Kanadě - a zřejmě asi ve všech zemích přistěhovalců - tou nejoblíbenější krajskou rubrikou, protože se v ní setkávali krajané ze stejných či sousedních krajů své staré vlasti, kteří se třeba plavili na téže lodi k břehům Nového světa, pak se na americkém kontinentě rozjeli každý do jiného kouta různých států a na stránkách krajských novin se o sobě zase dověděli a tak si sdělovali svoje radosti, úspěchy a strasti. Dnes ve svém věku už velmi dobře chápu, že to bývala asi zvláště rubrika „Dopisy čtenářů“, která dělala krajské noviny pojítkem všech generací a byla zřejmě i vzpruhou upřímné lásky jak k rodné vlasti tak i ke staré, z níž sem za moře naši předkové přišli. Taková rubrika „Dopisů našich čtenářů“ utvrzovala zřejmě nejen stará přátelství mezi

našimi krajaný, ale navazovala dozajista i nová, utvrzovala je v lásce ke staré rodné vlasti a rozvíjela jejich vnitřní vztahy k vlasti nové zvláště výměnou nabytých zkušeností. Proto také, když běželo o osvobození staré vlasti v I. světové válce i v druhé, byli naši krajaný v USA i v Kanadě tak velikou oporou obou osvobozovacích hnutí. Patří jim za to i naše vděčnost, nás, kteří jsme prožili ve svobodném Československu své dětství a aspoň kousek svého mládí než přišel Hitler a komunismus, a tak piší i tyto vzpomínky z vděčnosti našim krajaným, kteří tak obětavě pomáhali našim dědům a rodičům už dvakrát naši rodnou vlast osvobozovat.

Všechny je proto srdečně a vděčně pozdravuji.

Váš V. Rechner

HRACÍ BOTY

(Vděčná vzpomínka na primaře

MUDr. Ladislava Kučeru)

Přišel jsem na svět celkem dobře vybaven - až na průdušky. Vyfasoval jsem průdušky zmetkovité. To už tak bývá, člověk nemůže mít všechno „ef ef“. Někdo má jednu nohu kratší, někomu se zase dívá oko za rohnu, já mám ty průdušky. A poněvadž jsou opravdu důkladně zmetkovité, měl jsem od svých prvních kroků na scéně života co dělat s pány doktory. Těch pánů doktorů už nade mnou sklánělo hlavu tolik, že kdybych je chtěl všechny pozvat dohromady, musel bych si najmout biograf. Všichni byli of „fochu“, ale jako kdyby od fochu nebyli - moje průdušky nenapravili.

Když tak v duchu probírám jednotlivé své léčitele, musím se zastavit u toho, který byl jedním z prvních a kurýroval mne nejdéle. Byl vysoký, nebyl ani tlustý a nebyl ani hubený. Byl moc hezký a měl ještě hezčí šaty. Říkal mi „povstalec“, a užíval takového jednoduchého triku, aby dokázal mé ustarané matce, že mi nic není. Přistoupil k mé tělesné schránce a pravil: „Tak co ty jeden povstalec, co zase simuluješ?“ Načež mne zalchtal. Při tom jsem projevil životnost úměrnou své lechtivosti. Pan doktor se rozjařil nad zdařeným pokusem, obrátil se k mamince a prohodil něco v tom smyslu, že máti vidí na vlastní oči, jaký jsem simulant.

Co se mi však ze všeho nejvíce na pana doktorovi líbilo, byly

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajaným jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

jeho „hrací boty“. Aspoň já jsem je tak pojmenoval. Pan doktor musel mít těch bot hodně, protože při každé návštěvě mi zahrál jinou písničku. Od našich bytových dveří k mému loži to byla slušná vzdálenost, protože jsme měli dlouhou chodbu a pak se muselo jít ještě přes jeden pokoj. A při odchodu mi pak doktor zahrál ještě „repete“. Jednou vrzi, vrzi, vrzi-vrzi. Podruhé vrzi-vrzi, vrzi-vrzi. Jindy vrz-vrz, vrz-vrz. No, co vám mám povídat!

Jinou příjemnou vlastností tohoto pana doktora bylo, že ve své ordinaci každému mladistvému pacientovi nabídl pralinku. A tak jsem se nejen já těšil, ale i všichni ostatní mladiství pacienti - jak se jednou v čekárně ukázalo - na pralinku. Byl to prima pan doktor.

Život je však tvrdý a bezohledný. Nevím už, který surovec a lhář mi to řekl. Představte si to: když někomu vrzou boty, tak to je prý důkaz, že za ně svému ševci nezaplátil. Taková nehoráznost! Můj pan doktor, že by nezaplátil svému ševci?? A dokonce, že by ani za jediný pár svých bot nezaplátil? On, který je takový hodný a jistě má peněz dost, když může mít i auto?! Nepfel jsem se. Ranilo mne to, ale myslel jsem si své. Posud'te sami: kdyby to byla pravda, tak by pan doktor jistě nebyl rozdával pralinky a byl by je dal raději ševci za boty, no ne?

Za všechny někdejší pacinety,

V. Rechner

F.J.Janoušek:

Babikovští světoběžníci

Ukradený kostel

Je zde ustáleným zvykem podobně, jak tomu je asi všude na světě, že se řemeslníci i nádeníci pracující na stavbách, po výplatě zastaví v hospodě na pivo. Zajdou si tam ti, kteří jinak během týdne do hospody nechodí, aby si - tady obyčejně ve čtvrtek - připili s kamarády na zdraví a přátelství. No, a když se někdy těch piv vypije o nějakou tu sklenici více, tak se může stát, že chlapi si naplánují nějaký obchod o kterém by ve střízlivosti ani neuvažovali.

„Ty prý máš v horách u jezera nějaký les,“ vyzvídal Patrick na Karlovi.

„Mám, a pozval bych Tě tam rád na ryby, ale potíž je v tom, že jsem se dosud nedostal ani k tomu, abych tam postavil nějakou chatu. To víš, v těch horách je počasí proměnlivé a bez přístřeší to není pohodlné.“

„Hm to máš pravdu; ale k

čemu ti ten les a jezero, když tam dosud nejezdíš? To je jasné: chatu potřebuješ, ale proč bys ji musil stavět? Nějaká již hotová bouda by se přece někde našla a dala by se tam přestěhovat, no ne?“

„A víš ty o nějaké, která by nestála moc peněz?“

„Myslím, že vím! jinak bych o tom nemluvil. Tam co pracujeme na rozšiřování hlavní silnice, stojí opuštěný dřevěný kostel. Postavili ho tam před mnoha lety, když tam bylo ještě málo osadníků. Ted' již si tam postavili pořádný zděný kostel a tahle dřevěná rachotina se musí každopádně zbořit nebo přesunout na jiné místo, protože by ten opuštěný kostel nemá ani nikdo zájem. Možná, že by ho bylo možno naložit v jednom kusu na vlečňák a nějak bychom to již k tomu tvému jezeru dopravili. Musili bychom jet ale časné zrána, nejradyji v sobotu, když je na silnicích menší provoz, protože ta bouda je dost široká a policejní doprovod nemůžeš žádat. To by se tě policajti určitě ptali, kde jsi to vzal.“

Tak rozvíjel Patrick strategický plán „únosu“ a mocně si přihnul ze sklenice, kterou před něho Karel ochotně postavil.

„No, to je dobrý nápad! Já ten opuštěný kostelík znám. Nechala by se z něj udělat pěkná víkendová chalupa, ale jak to vše zařídit? To by nebylo nijak lehké. A co kdyby nás přitom chytili?“ - napolo už souhlasil s celým plánem Karel.

„Tu už nech, kamaráde, na mně! Bude Tě to stát jen sud piva pro naše chlapy od mašin a až to bude hotové, tak nás tam snad taky pozveš - né?“

„Souhlasím.“ zakončil rozhovor Karel, který měl již vlivem horkého dne taky o dvě vypité sklenice více.

Patrick patří již do šesté generace potomků bývalých trestanců, kteří byli do Austrálie před více jak 150 léty deportováni anglickou vládou. Byli sem posíláni pro různé zločiny i menší přestupky. Také s nimi přišli Irčané - z větší části z politických důvodů, protože neustále rebelovali proti anglickým okupantům Irského ostrova. Za jaký přečin byl do Austrálie deportován Patrickův předek, to ani on sám nevěděl.

Pozoruhodné ale je, že tito potomci trestanců, kteří tvoří značnou část australského „národa“, mají vlastní osobitou charakteristiku. Většinou jsou to pracovití, spolehliví a svým způsobem poctiví lidé. Vždy jsou ochotni pomoci svým bliž-

ním. V průměru jsou dobrými občany a velká většina z nich by nikdy nic neodezila svým sousedům nebo spolupracovníkům. Mají však již v krvi vrozený odpor k státní byrokracii, a proto nerespektují majetek státu, veřejných institucí a velkých firem až do takové míry, že mají-li k tomu příležitost, tak si takový majetek rádi přivlastňují.

No, a tato vlastnost z pokolení na pokolení přenášena se projevuje zvláštním způsobem tak trochu všude. Na stavebních pracích můžete mít rozložené řemeslnické nářadí jako pilky, hoblíky, kladiva, šroubováky a nic se vám neztratí. Cement, hřebíky, šrouby, prkna, cihly a jiný majetek firem, to již jsou ale věci, které si zaměstnanci občas „zabírají“ do osobního vlastnictví. Takový byl v podstatě i Patrick, který měl tyto vlastnosti „pobertů“ zděděné po předcích.

Když druhý den v pátek přijel do práce, dlouze se zadíval na opuštěný kostel a přemítal o slibu, který večer v hospodě, tak lehkomyšlně, dal Karlovi. Skoro litoval, že pod vlivem vypitého piva snad přecenil svoje možnosti a slíbil příliš mnoho. Zapudil však ihned zbytečné starosti a obavy, protože pořádný chlap poctivě dodržuje sliby, dané kamarádům.

Nebylo tedy vyhnutí a nechtěl se nijak vymlouvat. Proto začal organizovat. Projednal celý plán s řidiči traktoru, pojezdňáka a velkého vlečňáku. Ti všichni s několika pomocníky zůstali večer po práci na místě a sjeli se u malého kostela. Byli to všichni zkušený a zruční pracovníci a tak jim přemístění malé dřevěné budovy nenadělalo pražádné problémy. Nejprve ručními hevery uvolnili kostelík od betonových základů, a potom jeřábem pozvolna zvedali věky již dost zchátralou budovu do výše, aby pod ní mohli podsunout dovezené ocelové traverzy. K těm pak celou stavbu kostela důkladně připravenili a postupně zvedali tak vysoko, aby pod ní mohli dělníci upravit terén sjízdný pro vlečňák. S touto první etapou plánovaného přemístění byli hotovi dříve než zašlo slunce a nastala úplná tma. Nato se celá tlupa dobrovolných pomocníků se smíchem rozešla.

Lidé, bydlící v sousedství kostela, neviděli v celé akci nic podezřelého. Snad se domnívali, že zaměstnanci jen pracují „přes čas“. Ti pak, kteří se později zadívali na jejich počínání, mohli se domnívat, že kostel jenom přesunují, aby nebyl v cestě projektovanému rozšíření

silnice.

Druhý den ještě za ranní tmy zkušený šofér Vincent zacouval těžký vlečňák pod traverzy zdviženého kostelíka a pomocníci jej opatrně spustili na podjeté vozidlo. Silnými provazy a řetězy pak připoutali náklad k vozidlu, což několikrát ještě zkontrovali u vědomí daleké, dobrodružné a dosti nebezpečné cesty.

Ještě před svítáním se rozjeli na 80 km dlouhou pout' do hor. První jel Karel se svým autem na kterém měl připevněný zdaleka viditelný varovný nápis „Pozor, široký náklad.“ Za ním zvolna jel vlečňák a šoféra doprovázel Patrick. První část cesty byla snadná. Silnice v blízkosti města jsou dostatečně široké a provoz časné ráno v sobotu byl malý. Potkali jen několik aut a s těmi se lehce minuli. Hůře bylo v horách. Tam jsou silnice plné ostrých zatáček a pro široký náklad jsou těžko sjízdné. Tam potkali několik aut a tři nákladáky a bylo potřeba velké šoférské zručnosti, aby se vlečňák s širokým nákladem všude udržel na silnici.

Vzdor všem těžkostem se propletli mezi skalisky a staletými stromy k jezeru ještě před jedenáctou hodinou dopoledne. Tam to již pak nevzalo mnoho času, třem zkušeným a zručným chlapům, aby opatrně složili přivezený náklad na rychle zhotovené provizorní základy.

„Jsme to ale pracanti“ - chválil sebe a kamarády Patrick. „Celou operaci jsme provedli, že by to ani četa vojáků neprovedla rychleji. A podívej se, Karle, ani jedna okenní tabule se nerozbila! Ted' to hled' rychle přestavět, aby z toho byla oprádná chalupa. Musíš uvnitř postavit pořádný krb a komín. To znáš, že v zimě, zde v horách bývá po čertech studeno. Dříví máš v lese dost. Nechceme zde nachladnout až přijedem na ryby nebo na tu slíbenou ‚party‘, na kterou jsi nás pozval.“

„To víš, že se do toho hned pustím. Vy, ted' raději jed'te s vlečňákem zpět; já zde zůstanu až do večera. Trochu vše vyčistím a příští víkend dovezu materiál a barvy. Pustím se do toho doopravdy“ - sliboval Karel.

Zatím v tu sobotu ráno v osadě Underwood, vyhlédl soused Jim z okna a zdálo se mu, že se známá krajina nějak změnila. Protřel si tedy ještě jednou oči, zadíval se na vyvýšené místo, kde po dlouhá léta stával jejich dřevěný kostelík, najednou tam nebyl a tak mu něco v té jeho vyhlídce chybělo. Místo pod starými borovicemi bylo nějak prázdné a proto zakřičel na ženu:

„Karolino, někdo nám ukradl kostel.“

„Prosím Tě, co to křičíš za hlouposti? Snad nejsi ještě opilý“, odpovídala mu rozmrzele Karolina z kuchyně.

„No křičím, protože tu kostel nevidím. Pojd' se podívat sama! - Kostel je pryč!“

To již Karolina stála u okna vedle Jima a divila se jako on. Kostel se přes noc ztratil, na prázdném místě zbyly jen betonové základy a vyjeté koleje od vlečňáku.

Telefonem narychlo svolání osadníci vůbec nevěděli, co se s tím jejich kostelem stalo. Pravda, již dlouhý čas tu budovu za kostel nepoužívali. Postavili si kostel prostornější, ale přece ten starý dřevěný kostelík byl součástí jejich každodenní existence. Postavili ho lidé, kteří sem přišli před nimi, první osadníci v Underwoodu, a ted' tam zůstalo jen prázdné místo pod těmi starými borovicemi. Celé roky chodili a jezdili kolem toho kostela zcela nevšímavě, až ted' když zmizel, pocítili plně jeho ztrátu.

Další řízení převzala policie. Brzy se zjistilo, kdo kostel odvezl a odvezl. Pachatelé věc vůbec nezapírali, jen se vymlouvali, že se domnívali, že opuštěný kostel nikomu nepatří a že už nikdo nemá o něj zájem.

Záležitost nepřišla ani před soud. Karel slíbil, že kostel dopraví zpět, a že ho postaví na nové základy, které zbuduje s pomocí svých spoluvinníků.

Co toto píše v Underwoodu jejich památný kostelík zpět ještě nemají. Karla a Patricka čeká ještě hodně starostí a svízelné práce s převezněním kostela na staré místo. A dobře jim tak.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Washington. — Skupině vědců na univerzitě v Miami se podařilo ztotožnit organickou látku z druhu proteinu, zvanou „tetramer“, jejíž nepřítomnost či nedostatek je - (dosud málo známým způsobem) - vzdálená příčina ztráty vlasů a plešatění lidí. Bude ještě třeba tuto látku „očistit“ a vyrobit synteticky. Protein tetramer by pak byl účinným lékem pro většinu lidí, kteří začínají ztrácet vlasy, a tak by se mělo normálně plešatění zastavit. Než se však podaří tento lék připravit a dokázat jeho účinnost tak, aby jej mohlo být obecně užíváno, to prý potrvá ještě asi deset let. V případě úspěchu původci tohoto objevu brzy zbohatnou z lidské marnivosti a touhy po vlasech a navíc asi budou odměněni Nobelovou cenou podobně jako ti, kteří naleznou lék proti AIDS.

● ● ●
Washington. — Odborníci US departmentu obchodu oznámili 29. dubna, že v tomto roce můžeme očekávat normální zdravý ekonomický rozvoj, a že nedojde k obávané recesi, či vysoké inflaci v důsledku klesnutí mezinárodní hodnoty dolaru a bursovního krachu z 19. října 1987, kdy cenné papíry klesly o rekordních 508 bodů. Důvody k mírnému optimismu poskytují kromě zvýšení hrubého národního důchodu v prvním čtvrtletí o 2,9 % - (přečteno na celoroční míru) - nižší inflace než se očekávalo a vzestupná tendence šesti z devíti ekonomických ukazatelů včetně stavebnictví, zvýšené poptávky po spotřebním zboží, zvýšené poptávky podniků po surovinách, vznistu obeziva a snížení celonárodní nezaměstnanosti v dubnu na 5,4 %. Jsou však obavy, že v důsledku dobrého ekonomického stavu pracovní unie budou žádat zvýšení mezd organizovaných dělníků, a že pak i jiní dělníci budou žádat zvýšení svých mezd. To pak povede ke zvýšení cen životních potřeb a tedy k vyšší inflaci.

● ● ●
Providence, R.I. — Odvádění

mládeže od náboženství na veřejných školách s sebou přináší trpké ovoce: sexuální nevázanost, nechtěná otěhotnění, potraty, užívání omamných drog, opilost, nepodřízenost autoritě a zákonům, sebevraždy mladistvých, zanedbávání studia, považování peněz a hmotafských požitků za nejvyšší hodnoty, bezzásadovost atd. V hlavním městě státu Rhode Island byl právě vykonán průzkum mínění u 1.700 studentů 6. až 9. učebního roku, ve kterém tázání měli mimo jiné také odpovědět na otázku o dovolenosti pohlavního znásilnění. K nepříjemnému překvapení organizátorů průzkumu celá čtvrtina chlapců a šestina děvčat se domnívalo, že muž může silou donutit kteroukoliv ženu k pohlavnímu styku v případě, že jí něco koupí anebo na ni za něco vydal peníze. O rasovém původu tázaných dětí se přitom samozřejmě nemluví, ale v každém případě s nimi budou mít vyc-hovatelé plně ruce práce.

● ● ●
Washington. — Reaganova vláda chce ještě honem zdvojnásobit dovolené kvoty pro přijetí uprchlíků do USA z východní Evropy, zejména pak ze sovětské Arménie, kde nedávno došlo k nepokojům národnostní povahy. Před šesti měsíci se US vláda domnívala, že v r. 1988 ze zemí východního bloku bude hledat asyl v USA ne více než 15.000 lidí, avšak nyní se myslí, že ve skutečnosti počet zájemců bude o mnoho vyšší. President Reagan by chtěl, aby se o této věci rozhodlo ještě před vrcholnou schůzí s Gorbačovem, která se má konat už na konci tohoto měsíce května v Moskvě.

● ● ●
Panama City. — Gen. Manuel Noriega prohlásil při interview 5. května, že prý nejsou vedena žádná jednání mezi Panamou a Spojenými státy o jeho odstoupení. Michael Kozak, delegát náměstka US státního tajemníka Eliotta Abramse sice přiletěl do Panamy, avšak jednání s ním jsou prý „pouhé konversace“ a nikoliv opravdová

LETEM

SVĚTEM

vyjednávání o jeho odchodu. Prý ani USA ani kdo jiný na světě jej nemohou donutit k opuštění rodné Panamy. Spojené státy si už dnes nemohou dovolit diktovat Panamě její vnitřní politiku; nynější politika Spojených států vůči Panamě jim prý jen může přinést „další Vietnam“. Doslavně také řekl: „Nejsem zaměstnancem US státního departmentu. Jsem vojákem Latinské Ameriky a požaduji respekt pro Panamu.“ A tak - všem špatným zkušenostem navzdory - žádá US administrace se od Yalty přes Sev. Koreu, Kubu, Vietnam, Čile, Rhodesii, Nikaragvu, Angolu, Etiopii a teď Panamu v jednání se zákulisními tahy Sovětů v mezinárodní politice dosud ničemu nepříčila. Washington nemůže dnes sice všude zasahovat vojensky, jako to udělal v pravý čas, rychle a úspěšně na ostrově Granadě, ale přece už jen dávno mohli naši páni politikové pochopit, čemu jedině Moskva rozumí.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 2. května izraelská armáda s pomocí vojenského letectva, dělostřelectva a tanků, vnikla opět do jižního Libanonu v úsilí vyhladit tam skryté teroristy PLO, kteří se chystali proniknout na území Izraele, zajmout tam izraelské civilisty a pak vyjednávat o jejich výměnu za Palestince, uvězněné v Izraeli. V předcházejícím týdnu se o to pokusili dvakrát. Izraelští vojáci, hledající guerily PLO, vyšetřovali vesničky a rozdávali letáky, varující místní obyvatelstvo před pomáháním „palestinským teroristům“. Tato akce skončila 4. května. Podle lakonické zprávy izraelské armády za těchto vojenských operací bylo zabito více než 40 palestinských guerilů a 3 izraelští vojáci; dále byla srovnána se zemí libanonská vesnice Maydoun, 12 mil severně od izraelské hranice, protože prý pro-iránské bojovníky Hezbollah jí užívali ke svým útokům na izraelské vojenské hlídky a na milice libanonských spojenců Izraele. Celkem tam bylo zbořeno asi 60 domů. Této akce v jižním Libanonu se zúčastnilo celkem 2.500 izraelských vojáků; podle izraelských analytů jejím hlavním cílem bylo „obnovit dobrou pověst o síle izraelské armády, poškozenou povstáním Palestinců v Gáze a v Předjordánu“; zároveň měla být ukázaním izraelské síly dána výstraha Damašku, Teheránu a

teroristickým organizacím. V Gáze a v Předjordánu došlo k několika srážkám mezi demonstujícími Palestinci a izraelskými vojáky nebo kolonisty; přitom bylo zastřeleno několik Palestinců. Tyto demonstrace však prý ochabují. - V Bejrútu došlo v palestinských uprchlických táborech ke kravavým srážkám mezi pro-syrskými milicemi Amal a pro-iránskými milicemi Hezbollah; přitom bylo od 6. do 8. května zabito 89 lidí a 242 dalších bylo zraněno. Sýrie sice stojí v iránsko - irácké válce na straně Iránu, avšak s nelibostí vidí vzrůst iránského vlivu na 1,3 milionu libanonských šijitů. Dříve v dubnu došlo mezi týmiž milicemi ke srážkám v jižním Libanonu; přitom bylo zabito 62 lidí a 150 dalších bylo zraněno.

● ● ●
Paříž. — V Bejrúte byli 4. května propuštěni na svobodu zbývající tři francouzští zajatci pro-iránských libanonských teroristů; 18 jiných cizinců, včetně 9 Američanů, dosud zůstává v zajetí těchto teroristů. Tito tři Francouzi byli v zajetí od března 1985. Za vlády nynějšího ministerského předsedy Francie Jacques Chiraca od března 1986 už bylo v Libanonu celkem propuštěno na svobodu 10 Francouzů: jeden francouzský zajatec v zajetí zemřel. Francouzská vláda v poslední době jevila velké diplomatické úsilí pro obdržení propuštění zbývajících zajatců v Libanonu. Ministerský předseda Chirac prohlásil, že Francie v ničem neustoupila před teroristy; Teherán přiznal, že poskytl svou pomoc pro propuštění zajatých Francouzů „z důvodu lidskosti“, a proto, že Jacques Chirac projevil vůči iránským požadavkům „kladnou reakci“. Bližší detaily o této věci nebyly udány na žádné z obou stran. Francouzské sdělovací prostředky však projevují jednotný názor, že francouzská vláda se rozhodla vrátit Iránu 400 milionů dolarů, půjčených Francii ještě za šacha Rezy Pahlaviho, které byly ve Francii zadrženy po iránské revoluci v roce 1979.

● ● ●
Washington. — Mezi Washingtonem a tureckou vládou došlo k napětí v oboru technické výpomoci, protože bylo zjištěno, že elektronická firma „Eti“ v Istanbulu obchází zákaz Spojených států prodávat Pakistánu zvláštní moderní transformátory elektrického proudu

americké výroby, jichž se mimo jiné užívá při výrobě nukleárních bomb. Firma „Eti“ obchází tento US zákaz tím, že napřed příslušné transformátory rozebere na jejich části a ty pak prodává pakistánské laboratoři Khan, o které koluje v USA podezření, že připravuje sestavení atomické bomby. Pakistán sice popírá, že by usiloval o vyrábění nukleárních zbraní, avšak Washington má po ruce informace o pravém opaku. Americká výzvědná služba se domnívá, že samotná turecká vláda dává firmě „Eti“ své svolení k těmto ilegálním transakcím, protože Pakistán nabídl Turecku za tyto jeho služby předání svých znalostí v oboru nukleární technologie. Tak v dohledné době i tyto dvě země se budou moci přidružit ke klubu zemí, schopných vyrábět nukleární zbraně.

● ● ●
Belfast. — Ulsterská policie objevila na severním předměstí Belfastu skrýši zbraní sovětské výroby, která patrně patřila Irské republikánské armádě (IRA). Bylo tam nalezeno 38 vojenských pušek, 15 pistolí, 40.000 nábojů, jeden vrhač raket typu RPG-7, 26 raket, 100 ručních granátů a 77 zásobníků pušek. V tomto roce byly už dříve nalezeny v Ulsteru ještě dvě jiné podobné skrýše. To jednoznačně dokazuje, že vedení IRA - i když se skrývá za firmu irských „katolíků“, je ve skutečnosti ve vleku levicových radikálů a poslouchá slepě Moskvu.

● ● ●
Johannesburg. — Jihoafrické černošské hnutí „Afrického národního kongresu“ - silně marxistické a od svých počátku finančně podporované SSSR, má své teroristické oddělení, zvané MK (Umkhonto we Sizwe - Kopí národa). Právě byly provedeny některé změny ve vedoucích funkcích MK, které pozorovatelé považují za předzvěst nového zvýšení teroristických akcí v Jižní Africe. Velitelem generálního štábu MK byl od začátku šedesátých let bývalý johannesburský levicově orientovaný právník litevského původu Joe Slovo; v téže době byl politickým komisařem teroristu MK Chris Hani, vyc-hovaný přímo v Moskvě. Nyní však Joe Slovo se stal generálním tajemníkem komunistické strany Jižní Afriky a Hani se stal jeho nástupcem ve funkci velitele generálního štábu MK. Novým politickým komisařem se stal Steve Tshwete, který v

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

dřívějších letech pobyl 16 let v jihoafrickém vězení kvůli své teroristické činnosti. Hani i Tshwete se prý těší značné autoritě u radikálních gangů mladistvých černochů, zvaných „soudruzi - comrades“, které nesou zodpovědnost v posledních třech letech za zavraždění „náhrdelníkem“ neboli hořící pneumatikou asi 800 černochů, obviněných z kolaborace s bělošskou vládou. Čeká se, že terorismus „soudruhů“ se nyní značně zvýší.

● ● ●
Oslo. — Norské ministerstvo zahraničí oznámilo záhadné zmizení 15 tun „těžké vody“, které se užívá v nukleárních reaktorech, poháněných obyčejným uranem a nikoliv „obohaceným“ radioaktivním uranem. Vedlejší produkt operací v těchto reaktorech je pak plutonium, jehož je možno užít k výrobě nukleárních bomb. K produkci jedné nukleární bomby je potřeba 20 tun těžké vody; proto toto zmizení je považováno za význačné. Má se zato, že tato voda byla tajně „na černo“ s pomocí cizích organizací či firem dopravena do jiné země. Věc se vyšetřuje. Washingtonští odborníci výzvědné služby se domnívají, že tato voda byla převezena do Indie, která v poslední době hledala těžkou vodu na mezinárodních trzích; právě v době zmizení těžké vody v Norsku dospěly do Indie jakési neznámé „tajné zásilky“. K podobnému incidentu došlo v Norsku už v roce 1983. Tehdy západoněmecká firma Rohstoff Einfuhr z Frankfurtu obdržela dovolení dovézt z Norska 15 18 tun těžké vody; tato voda však potom byla ve skutečnosti letecky přepravena do švýcarského Baselu, odkud pak byla poslána na neznámé místo. Je podezření, že táž západoněmecká firma měla svou účast i na tomto posledním černém obchodě s těžkou vodou z Norska.

● ● ●
Vídeň. — Sedm rumunských občanů se skrylo v duté střeše vlakového wagonu jedoucího z Budapešti do Vídně. Za šest hodin jízdy vlaku nebyli objeveni; na vídeňském nádraží pak tlučením na strop wagonu na sebe upozornili personál, který wagon čistil. Zavolaná policie pak Rumuny vyprostila a převezla do uprchlického tábora Traiskirchenu, jižně od Vídně. Rumunští uprchlíci požádali rakouské imigrační autority o politický asyl.

● ● ●
Vatikán. — Papež Jan Pavel II. jmenoval 13 prominentních církevních osobností za členy de-

legace římskokatolické církve, která bude poslána do SSSR na oslavy milenia ruského přijetí křesťanství. V této skupině bude 10 kardinálů; mezi nimi budou mimo jiné také vatikánský tajemník zahraničí kardinál Agostino Casaroli, newyorský arcibiskup kard. John O'Connor, vatikánský předseda sekretariátu pro jednotu křesťanů kard. Johannes Willebrands, varšavský arcibiskup Jozef Glemp, hanojský arcibiskup kard. Joseph Marie Trinh Van Can a francouzský kardinál Roger Etchegaray, předseda komise pro spravedlnost a mír. Je to dosud nejvýznačnější vatikánská delegace, která kdy navštívila SSSR. Pozorovatelé se domnívají, že papež Jan Pavel II. posláním tak význačné delegace do SSSR, chce zlepšit své vztahy se sovětským vládcem Gorbačovem, což by mohlo vést ke zlepšení úřadu křesťanů a náboženství vůbec v SSSR. Sám sv. Otec na tyto oslavy milenia ruského křesťanství do SSSR pozván nebyl. Mluví sovětské vlády řekl, že by do SSSR mohl být pozván někdy v budoucnu, že však nyní k tomu není vhodná doba. Moskva také nerada vidí, že papež Jan Pavel II. požaduje jako podmínku své návštěvy v SSSR, uznání ukrajinské církve uniátské, která byla Sověty po 2 světové válce násilně přivtělena k ruske pravoslavné církvi.

● ● ●
Nouméa. — Francouzská vláda právě vyjevila detaily o zajetí a vysvobození skupiny Francouzů na Nové Kaledonii. Dne 22. dubna na korálovém atolu Ouvéa, 200 mil severovýchodně od hlavního města Nové Kaledonie Nouméa, bylo 27 členů francouzské vojenské policie zajato kanackými separatisty, ozbrojenými vojenští policisté byli Kanaky při útoku na francouzskou hlídku zabití. Později únosci propustili na svobodu 12 ze zajatých Francouzů, avšak osm dalších zajali. Nato pak 300 členů francouzské vojenské policie obklíčilo na zmíněném atolu jeskyni, ve které byli zajatci drženi. Po desetidenním obléhání pak francouzské bezpečnostní síly zaútočily na jeskyni. Při operaci, která trvala sedm hodin, bylo zachráněno všech 23 zajatých Francouzů; ze 30 Kanaků bylo 19 zabito a také padli 2 francouzští policisté. Na Nové Kaledonii, bohaté na niklovou rudu, žije celkem 145.000 obyvatel; z nich je 43 % domorodých Kanaků, požadujících nezávislost pro svůj ostrov, který je dosud francouzskou kolonií, 36 % fran-

couzských usedlíků a zbytek jsou usedlíci asijského a polynéského původu.

● ● ●
Washington. — Jeden bývalý US vládní úředník, jehož jméno nebylo oznámeno, nyní řekl, že panamský diktátor Manuel Noriega byl v roce 1971 účasten na zavraždění jednoho panamského katolického kněze, jménem Rev. Hector Gallegos. USA o tom věděly, protože tehdy jejich výzvědná služba měla po ruce všechny komunikace panamské armády. Rev. Gallegos organizoval panamské venkovany a vzdělával je o lidských právech, demokracii a sociální spravedlnosti. Jeho počínání se samozřejmě nelíbilo tehdejšímu vojenskému diktátoru Panamy gen. Omarovi Torrijos. Bylo tedy tajně rozhodnuto odstranění Rev. Gallegosa. Kněz byl pak shozen z letící vojenské helikoptéry; tehdy gen. Manuel Noriega osobně dohlížel na celou tuto operaci, aby byla náležitě provedena.

● ● ●
Bogota. — Ve dnech 2.-4. května komunističtí guerilové v Kolumbii unesli 12 cizích i kolumbijských žurnalistů a diplomatů; mezi nimi byli jeden západoněmecký čestný konsul, dva švýcarští občané, jeden asistent francouzského tiskového atašé, jeden kolumbijský politik a 6 kolumbijských žurnalistů. Dosud se neví, kde tito zajatci jsou drženi. V důsledku tohoto únosu kolumbijská vláda nařídila zvláštní bezpečnostní opatření u budov cizích velvyslanectví a konsulátů, jakož i v podnicích, v nichž je zaměstnán cizí personál.

● ● ●
Moskva. — V důsledku sovětské invaze do Afghánistánu v prosinci 1979, velvyslanci a jiní diplomaté členských zemí NATO v SSSR, se přestali účastnit sovětských oslav 1. května - komunistického Svátku práce - na Rudém náměstí v Moskvě. Letos však kvůli sovětskému rozhodnutí svá vojenská z Afghánistánu odvolat, skončili západní velvyslanci tento bojkot a opět se těchto oslav zúčastili. Vrchní sovětské vlády stáli jako obvykle při vojenské přehlídce na podiu při vrcholu Leninova mausolea, zhotoveného z rudých žulových kvádrů. Přitom si západní pozorovatelé hlavně všimli toho, že Michail Gorbačov a Yegor Ligačov, podle posledních zpráv sovětských sdělovacích prostředků, „úhlavní nepřátelé“ - (Gorbačov je považován za reformistu, zatímco Ligačov za konzervativního komunistu, který

prý upadl v nemilost) - při těchto oslavách spolu přátelsky hovořili, jako by se nic nestalo, a oba byli v nejlepší shodě. Západní pozorovatelé jeví tendenci hledět na sovětskou realitu svými „růžovými brýlemi“ a vnášet do ní existenci různých politických směrů, jako tomu je v demokratických režimech. Ve skutečnosti v SSSR je politika komunistické strany stále jednotná; kritiky Gorbačovovy glasnosti se dovolují proto, aby se SSSR jevil demokratickým. Případné kritiky však na rozhodnutí komunistické vlády stejně nic nezmění.

● ● ●
Paříž. — Při francouzských prezidentských volbách 8. května byl znovu zvolen prezidentem Francie, populární Francois Mitterrand ze Socialistické strany Francie, na druhý sedmiletý termín. Obdržel 54.3 % hlasů, zatímco konzervativní gaullistický kandidát Jacques Chirac, dosavadní ministerský předseda, obdržel pouze 45.7 % hlasů. Mitterrand už jmenoval R. Roccarda novým minister. předsedou s úkolem sestavit novou vládu, která asi bude převážně sestávat ze socialistických ministrů. Někteří ministři budou asi vybráni ze strany „Sjednocení pro francouzskou demokracii“, která bude se socialisty tvořit vládní koalici.

● ● ●
Praha. — Dne 2. května zemřel na srdeční záchvat 54-letý Jaromír Savrda, spisovatel a aktivista lidských práv, který podepsal manifest „Charty 77“, základní listinu nezávislé skupiny téhož jména, která pozoruje porušování lidských práv čs. občanů komunistickým režimem a žádá jejich respektování. Rovněž byl členem „Společnosti čs.-amerického přátelství“, založené loňského roku, později však vládou zakázané. Ačkoliv byl slabý na srdce, byl kvůli své činnosti v oboru lidských práv několikrát uvězněn. Byl autorem několika knih prózy a poezie; od srpna

1968 pak nesměl pracovat jako žurnalista.

● ● ●
Dublin. — V Irsku je poměrně vysoká porodnost, avšak přítom tam počet obyvatel spíše klesá. Důvod je v tom, že mnozí mladí Irčané, hledají práci, rádi vemigrují, a to zejména do Anglie a do Spojených států. Často se tam odeberou bez potřebných dokumentů a bez dovolení k rezidenci a k práci. V letech 1985 a 1986 asi 31.000 Irčanů opustilo svou zemi a vystěhovalo se za prací do ciziny; podle odhadů dublinského ministra zahraničí v posledních třech letech se do USA vystěhovalo ilegálně asi 100.000 Irčanů. Mnozí z těchto emigrantů však mají universitní vzdělání. Ze čtyř tisíc irských universitních graduantů roku 1986 se asi třetina rozhodla hledat své první pracovní místo v cizině. Irská vláda proti tomu nic nenamítá; v zemi je totiž z toho důvodu nízká nezaměstnanost a pro vládu je menší potřeba stavět nové veřejné školy a byty.

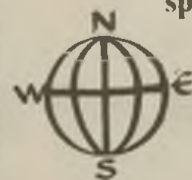
● ● ●
Bangkok. — Kubánský diktátor Fidel Castro, vždycky pamětliv Leninova příkazu, že komunisté mají „mezinárodní povinnost“ všude šířit a podporovat komunistickou revoluci, už 25 let posílá kubánské technické a vojenské poradce na pomoc také komunistickým režimům v jihovýchodní Asii. Thajská vláda nyní oznámila, že kubánská přítomnost v sousedním komunistickém Laosu „dramaticky stoupla“. Mezi Laosem a Thajskem totiž hrozí vypuknout ozbrojený konflikt o jedno území, na které si obě země činí nárok, a které je nyní obsazeno Thajskem. Kubánští vojáci a specialisté nepřicházejí podle tvrzení US výzvědné služby do Laosu proto, aby tam bojovali za laoské vojáky, nýbrž pouze aby jim radili a je trénovali v zacházení s moderními zbraněmi sovětské výroby. Nejvýznačnější přímou vojenskou výpomoc Laosu poskytuje komunistický Vietnam.

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 22. kola
Nitra - Sparta 1:0

Pro Nitru to byl „zápas roku“. Více než 15.000 diváků jásalo radostí, když Lednický hlavicekou skóroval v 51. min. Jedinou branku zápasu.

Pro Spartu to byla druhá porážka letošní sezony.

Slavia - Prešov 2:0

5.500 diváků vidělo slabý fotbal. Prešov na nejvyšší soutěži dosud nestačí. Na rohy měla Slavia převahu 15:0. Obě branky vstřelil Knořiček.

Dunajská Streda - Ostrava 1:0

V boji o 2. místo ostravský útok zklamal. 9.000 diváků vidělo pouze jeden gól, který již ve 14. min. docílil Mičinec.

Inter - Hradec Králové 2:3

4.500 diváků v Bratislavě se muselo smířit s porážkou domácích. Hosté hráli účelný fotbal a hlavně střelili branky: Mejšky, Fila a Chaloupka za Hradec; Brezík a Kramoliš za Inter.

Žilina - Dukla 0:0

3.500 diváků vidělo zoufalý fotbal. Žilina bojuje o záchranu. Dukla hrála 40. min. v deseti, bez vyloučeného Kostěkého.

Bohemians - Cheb 2:1

10 žlutých a 3 červené karty měly za následek ostré hry. 5.000 diváků však příliš fotbalu nevidělo.

Branky: Mojžíš a Hruška za Klokany; Litoš za Cheb.

Banská Bystrica - Olomouc 1:0

Pouze 3.000 diváků vidělo brankáře Olomouce v nejlepší formě. Jedinou branku zápasu vstřelil v 61. min. Dina.

Vítkovice - Trnava 1:1

Domácí získali alespoň bod, i když měli jinak velkou převahu, což dokazuje rohový poměr 13:1 v jejich prospěch. Branky: 67. min. Klejch 0:1; 82. min. Dostal 1:1.

Tabulka

1. SPARTA	55:14	36
2. D.STREDA	30:21	28
3. DUKLA	33:25	25
4. OSTRAVA	36:29	25
5. BOHEMIANS	33:36	24
6. OLOMOUC	37:32	23
7. CHEB	24:26	23
8. SLAVIA	27:32	22
9. HR.KRÁLOVÉ	24:40	22
10. NITRA	30:26	21
11. B.BYSTRICA	33:35	21
12. TRNAVA	28:34	21
13. INTER	37:38	20
14. VÍTKOVICE	37:37	19
15. ŽILINA	23:38	14
16. PREŠOV	22:46	8

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 22. kola: Opava - Zlín 2:2, Havířov - Plzeň 1:1, Slušovice - Ústí nad Labem 3:0, Chomutov - Brno 0:0, Frýdek Místek - Mladá Boleslav 1:1, Tábor - Xaverov 2:0, Teplice - Liberec 3:2.

Tabulka

1. PLZEŇ	30:13	35
2. BRNO	33:12	29
3. FR.MÍSTEK	28:17	25
4. TÁBOR	26:20	25
5. CHOMUTOV	24:22	23
6. OPAVA	24:23	23
7. ZLÍN	22:19	22
8. TEPLICE	30:29	20
9. SLUŠOVICE	28:24	20
10. ML. BOLESLAV	21:27	20
11. Č.BUDĚJOVICE	29:27	18
12. HAVÍŘOV	17:25	17
13. XAVEROV	25:35	17
14. LIBEREC	21:36	14
15. ÚSTÍ n/L	18:38	12
16. ČESKÁ LÍPA	vyloučena ze soutěže	

1. S.N.F.L.

Výsledky 23. kola: Považská Bystřice - Slovan 3:2, Lok. Košice - Hurbanovo 1:2, Humenné - Stropkov 1:0, Levice - Martin 3:1, ČH Bratislava - Spojie 1:2, Prievidza - Čadca 4:0, Michalovce - ZTS Košice 3:1, Trebišov - Senica 1:0.

Tabulka

1. SLOVAN	38:12	35
2. POV.BYSTRICA	41:23	30
3. MICHALOVCE	39:25	28
4. HURBANOVO	28:19	28
5. SPOJE	37:32	28
6. HUMENNÉ	30:22	26
7. LEVICE	31:24	23
8. ČADCA	20:27	23
9. PRIEVIDZA	24:34	22
10. TREBIŠOV	30:33	21
11. SENICA	22:22	20
12. STROPKOV	22:30	20
13. ZTS KOŠICE	25:32	18
14. LOK.KOŠICE	18:30	17
15. MARTIN	24:41	15
16. ČH BRATISLAVA	14:37	14

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Mezistátní utkání

Československo - SSSR 1:1

Přátelské utkání, hrané v Trnavě před 22.000 diváky, skončilo remízí, i když mužstvo Československa mělo vítězství na dosah ruky.

Branky: 62. min. Vlk 1:0, 81. min. Protasov 1:1. Zápas řídil Rakušan Forstinger.

Další výsledky:

Maďarsko - Anglie 0:0
Švédsko - Wales 4:1
Polsko - Zap. Německo 1:1

HOKEJ V ČSSR

Finále: Sparta - Košice 5:6

14.000 diváků vidělo poslední zápas hokejové ligy 1987/88, ve

kterém Košice zvítězily v prodlouženém čase. Tímto vítězstvím se staly Košice Mistryni Československa.

HOKEJ NHL

Stanley Cup

Finále „Campbell“ Conference
Edmonton - Detroit 3:1

Edmonton je letos velkým favoritem, protože mužstvo nemá žádných slabín. Detroitu schází zraněný Čechoslovák Petr Klíma, který musí být pokládán za jednoho z nejlepších útočníků NHL.

Finále „Wales“ Conference

Boston - New Jersey 3:2

Trenér New Jersey Jim Schonfeld nebyl spokojen s rozhodčím Kuharskim. Po zápase vznikla velká hádka, za kterou zastavili Schonfeldovi činnost. Celá záležitost je nyní u soudu, stejně jako i věc presidenta NHL Zieglera.

Takové výtržnosti hokeji neprospějí. Rozhodčí mají těžký úkol udržet mužstva pod kontrolou a jejich rozhodnutí musí být respektováno, i když s ním někdo nesouhlasí.

AUTOZÁVODY

„INDY - 500“

Již za dva týdny bude odstartován jeden z největších automobilových závodů světa - „Indy - 500“.

Závodníci jsou již v městě Indianapolis a pilně se připravují. Závodní dráha se zdá být ve velmi dobré kondici, o čemž svědčí první výsledky přípravných jízd. Již více než 20 závodníků dosáhlo rychlosti přes 206 mil za hodinu - (což je 320 km). Největší rychlosti dosáhl Rick Mears s vozem Penske - Chevy 352 km/h.

První přípravné jízdy:

1. Mears	220 mil	352 km/hod
2. Andretti	219,9 mil	352 km/hod
3. Unser, Sr.	216,8 mil	347 km/hod
4. Guerrero	216 mil	346 km/hod
5. Unser, Jr.	215,1 mil	344 km/hod

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Neděle 15. května

Royal Wavel - Sparta

V neděli dojde v Marquette Parku k boji o 3. místo v tabulce naší nejvyšší soutěže.

Za mužstvo Royal Wavel hrají většinou oštrilí hráči z Polska, zatímco naše Sparta se spoléhá na své vlastní odchovance.

U Sparty jsou v úvodu to

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS

☎ 387 - 7000

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo „Gösser“ z Pa kouska. — Zadejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

● Všechny pekařské a cukrářské výrobky

● Evropské speciality

● „Special Homemade“ cukroví

● Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

doposud neklape.

Manažer Sparty Jaroslav Fajkus počítá s následujícími hráči: Hagemann - Kouwe, Wise, Bell, Metzger - D. Wolf, McClements, Limbrick - P. Wolf, Loncar a Daniels. Na střídání zbývají: Sezonov, Weld, Gilham, Hellseth.

První mužstvo začíná ve 3 hod., rezervy mají výkop již v 1 hod. Adresa hřiště Marquette Parku: 7000 S. California v Chicagu.

Výsledky 3. kola: Sparta Schwaben 1:1, U. Serbs - R. Wawel 0:0, Eagles - Vikings 4:2, Kickers - Trevians 3:1, Gr. White - Lightning 3:0.

Tabulka:	Skore:	Body:
1. KICKERS	11:2	6
2. EAGLES	9:2	6
3. SPARTA	3:2	4
4. R.WAWEL	3:2	4
5. U.SERBS	5:1	3
6. GR.WHITE	3:1	2

7. SCHWABEN	3:3	2
8. LIGHTNING	2:8	1
9. VIKINGS	2:9	0
10. TREVIAN	2:13	0

MAJOR DIVISE RESERVY
Výsledky 3. kola: Schwaben - Sparta 1:0, U. Serbs - R. Wawel 4:0, Trevian - Kickers 0:0, Gr. White - Lightning 1:0, Vikings - Eagles 3:1.

Tabulka:

1. VIKINGS	3 0 0 6:1	6
2. KICKERS	2 1 0 2:0	5
3. SCHWABEN	2 0 0 8:0	4
4. SPARTA	2 0 1 2:1	4
5. TREVIAN	1 1 1 3:1	3
6. GR.WHITE	1 0 0 1:0	2
7. EAGLES	1 0 1 2:3	2
8. U.SERBS	1 0 2 4:4	2
9. LIGHTNING	0 0 3 0:3	0
10. R.WAWEL	0 0 3 0:13	0

1. Divise
Výsledky 3. kola: Slovaks -

Lions 3:1, Liths - Real 1:0, Maroons - Wings 4:1, Rams - Aurora 4:1, Fortuna - Bullets 1:1, Wauconda - Falcon 3:2.

Modrá skupina:

1. Liths	2 0 0 5:1	4
2. Rams	2 0 0 8:4	4
3. Wings	2 0 1 6:7	4
4. Bullets	1 1 1 11:5	5
5. Wauconda	1 0 2 6:7	2
6. Slovaks	1 0 2 4:12	2

Červená skupina:

1. Maroons	3 0 0 11:1	6
2. Fortuna	1 1 1 5:4	3

3. Flacons	1 0 2 10:10	2
4. Real	1 0 2 4:4	2
5. Aurora	1 0 2 8:15	2
6. Lions	0 0 3 4:9	0

★
MIRO RYS - MEMORIAL CUP

Sparta vs. Sparta ABA
V neděli 15. května se střetnou dvě spart'anská mužstva juniorů v zápase o „Memorial Cup - Miro Rys, Jr.”

Tento zápas se bude hrát na hřišti Lincolnovy školy ve

Wheatonu a vkop je stanoven na 12 hod. v poledne.

Mužstvo Sparty trénuje Willie Fajkus a většina hráčů pochází z Wheatonu.

Mužstvo Sparty ABA trénuje Lád'a Gajda a Mark Lencioni, a většina hráčů pochází z Berwynu a okolí.

Pro fotbalové fandky to může být dobrá zábava, neboť jsme si již předem jisti, že jedna Sparta to vyhraje!

Jaroslav Fajkus

UPRÍMNĚ VDĚČNÁ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

vyslovujeme naší drahé mamince a babičce, paní

ELIŠCE ZYMOVÉ z Berwynu, Ill.

v našich novinách alespoň dodatečně, i když tomu už bude týden, kdy jsme její požehnanou pětáosmdesátku vděčně oslavili v rodinné pospolitosti. Protože je však teď s opravdovým příchodem jara už zase usměvavější, jsme si jisti, že na nás nebude broukat, když všem jejím přátelům a známým její požehnané stáří „prozradíme“, a také i to, jakým nám je příkladem křesťanské trpělivosti při všech těch různých trampotách ubývajícího zdraví.

Maminko naše drahá, vzpomínáš na svůj rodný Křivoklát u Rakovníka, na vše krásné a dobré, co jste společně s tatínkem prožili? A pak na zcela zjevnou Boží ochranu v roce 1949 při opuštění domova, na trampoty uprchlického lágru, na starosti nového začínání v Argentině v roce 1950 a pak po osmi letech zase v USA, jen abyste mně s tatínkem vybudovali nový hřejivý domov a dopomohli k přípravě na život svým osobním příkladem a příležitostmi ke vzdělání. A za tu všechnu lásku Ti chci u příležitosti Tvých požehnaných narozenin dnes i veřejně se svým manželem Josefem a dcerou - Tvou vnučkou Norou - upřímně z celého srdce poděkovat.

Tvá vděčná dcera Vlasta.

PŘIJĎTE SE PODÍVAT NA DLOUHO OČEKÁVANOU ZÁSILKU KERAMIKY Z ČESKOSLOVENSKA

Velké množství a mnoho novinek jako: Mísy na buchty, Koutníky, talíře (15 inčů) s nápisy „Věrné milování“ nebo „Ej od Buchlova větr věje“, také nové vzory talířů a mísy různých velikostí, soubor pět muzikantů, čtorty, poličky s miniaturním nádobím, figurky, vázičky, košíky atd.

Dlouhohrající rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, kuchařské knihy, granáty, „4711“ německá kolínská voda, šátky na hlavu, mlýnky na maso, na mák nebo na housku, kráječe knedlíků, kuchařské potřeby, čaje, koření a mnohé jiné.

Pište si o ceníky.

Autoatlas Československa, \$6.50, poštou \$7.75.

Československo automapa, \$3.25, poštou \$4.00.

Mapa Československa, \$1.95, pošt. \$2.50.

Trnka N.: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, pošt. \$7.20.

Hais K.: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$6.50, pošt. \$7.75.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
 BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
 V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
 V neděli zavřeno.

Umrtní oznámení a poděkování

Všem jeho slovenským a českým přátelům a známým, kteří jej znali asi z třech pracovních míst - kde poctivě a pilně pracoval v zednickém a betonářském řemesle - spíše než z krajanského společenského života oznamujeme, že po delší těžké nemoci odešel na věčnost náš rodák z Československa, tichý, věrný kamarád, pan

Sylvestr Malych,

2245 So. 49th Ave. Cicero, IL.

Pocházel ze Železovca u Trenčína na Slovensku, kde se narodil v rolnické rodině 25. srpna r. 1925. Do USA přišel z NSR v roce 1957 a v Ciceru se trvale usídlil r. 1981.

Dobrotivý Bůh mu dal v jeho posledním velkém utrpení tu milost, že se s ním mohl smířit a pokorně se připravit na smrt přijetím svátostí naší křesťanské naděje na věčný život.

Zesnul ve spánku ve čtvrtek 5. května 1988 v noci a v pondělí 9. května 1988 v 11:30 hod. dopol. bylo jeho tělo převezeno z Vanceova pohřebního ústavu - (1424 50th Ave. Cicero, Ill. tel. 652 - 5245) do obřadní síně kaple katolického hřbitova Kralovny nebes v Hillside, Ill., kde jsme se s ním před uložením do hrobu rozloučili.

Děkujeme všem, kdo měli účast na smutečních obřadech a našemu zdejšímu českému misionáři Otci Vojtěchu Vítovi O.S.B. nejen za jeho rozloučení se s ním za nás všechny, ale zvláště za to, že přišel Sylvestra několik dní před jeho smrtí zaopatřit.

V sobotu 14. května 1988 bude za spásu jeho duše obětována mše sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo se přijdou s námi za něho pomodlit, anebo si alespoň naň vzpomenou.

ALEXANDER VERNÝ, kolega v práci
 se všemi jeho kamarády.

Všeobecný úmysl modliteb na květen 1988:

Za všechny, kdo podle Mariina příkladu naslouchají Božimu slovu a podle něho se řídí ve své denním životě

Květen, měsíc květů a lásky, je tradičně zasvěcen Panně Marii, ženě, nositelce lásky, nejen pomíjející, přirozené, nýbrž lásky nesmírné, nadpřirozené, kterou objímala svého Božského Syna, aby tak přijala a naplnila poslání, které jí bylo určeno Bohem. Podle slov našeho úmyslu její láska nespočívala jen v pouhém citu. Činů je proto zapotřebí i od nás, odhodlané poslušnosti slovu Božimu a denního života podle slova Božího.

Z evangelia známe to slovo: „Kdo mne miluje, zachovává moje přikázání.“ Boha nikdy nikdo neviděl. A kdo naslouchá slovu Božimu jen ve svém nitru, může se často klamat. Mnozí se prohlašovali za hlasatele slova Božího a uvedli lidi na scestí. Ne slovo lidské, nýbrž slovo Boží nás má vést. Známe je především z Pisma svatého, jež bylo napsáno v církvi, a pro církev všech lidí, ras, národů a věků, a ta je také správně vysvětluje. Slovo Boží, vůle Boží, se nám však nejčastěji jeví v tom, co vidíme a slyšíme kolem sebe, co prožíváme každý den. Kdo z nás neudělal tu zkušenost, že slovo našich známých, nebo i lidí, kteří nám nejsou tak docela sympatičtí, nás přivedlo k hlubokému a upřímnému zamyšlení, abychom neodmítali milost Boží, která se nám nabízela mnohdy cestou dosti trnitou, anebo kritikou nespravedlivou. A co říci o nemocech, neštěstích, tragediích, národní nesvobodě pod cizí nadvládou a také i o těch příjemných událostech našeho života?

Divíme se, že nám v tom dávají za vzor Pannu Marii, o níž ani nevíme, jak plynul její obyčejný den? Zbytečně, protože podle plodu poznáme strom. Z prozřetelnosti Boží Panna Maria měla rozhodnout nejen o sobě samé, nýbrž i o osudu celého lidstva, a ona nikdy nezklamala. Vůle Boží jí vždy byla jediným vodítkem. Mysleme na Zvěstování, na Betlém, na útěk do Egypta, na Kánu v Galileji, pak na okamžik, kdy jí její Syn opouštěl, aby se věnoval svému apoštolskému dílu. Anebo na setkání se Synem na Křížové cestě, scénu před křížem, kde nejen že sama trpěla a musela se vyrovnat s tragickým osudem člověka spravedlivého, zdánlivě opuštěného i Bohem, ale kde jí byla také svěřena starost o všechny věřící. Na tyto rozhodující okamžiky byla připravena stálou odevzdaností do vůle Boží, jež se odrážela i v nejposlednějším úkonu jejího všedního dne.

MISIJNÍ ÚMYSL NA KVĚTEN 1988:

Aby si laici byli více vědomi svého povolání a poslání jak v církvi tak i ve světě

Stávalo se kdysi, a bylo tomu ještě nedávno, že mluvit o církvi, znamenalo mluvit pouze o papeži, biskupech nebo kněžích, hlavně o „farářích“. A kdo s nimi měl nějaké neshody, stranil se církve, přestával chodit do kostela a netajil se veřejně svým odporem k takové církvi. Naše víra nás však poučuje o jiném, jak je to vyjádřeno v encyklice Pia XII. „Mystici Corporis“, kterou vydal během druhé světové války. Podle ní zor - (pohled, zájem) věřících má být usměrněn na celé tělo církve, veliký organismus jednak mystický a nadčasový, jednak všesvětový a procházející dějinami. Proto tam patří nejen hierarchie, nýbrž věřící všech zemí a všech dob. Ovšem, ne každý v ní zaujímá stejné postavení ani stejnou funkci. Zároveň za citelného nedostatku kněží, zvláště v misiích, se ukazovalo stále zřejměji, že i laici mají vidět v církvi svou milovanou Matku, a že se proto mají o ni více zajímat a aktivněji se zúčastňovat jejího života. Bohužel, dosud nevidíme, že by tak smýšleli ani aspoň ti, kdo za podstatnou a jedinou svou povinnost považují dojíždět do kostela jednou za týden a jednou za rok přistoupit ke svátostem. Díky Bohu, však stále více roste počet uvědomělých katolíků, kteří tvoří zájmové skupiny - ať už ke čtení bible, nebo ke konání duchovních cvičení, anebo i těch, kteří se zapojují do jednoho či druhého duchovního hnutí, aby tak celý svůj život zařídili podle zásad evangelia, a kteří se často scházejí, aby se vzájemně v tomto dobrém úmyslu utvrdili.

Takovým se proto dostalo podpory od druhého vatikánského sněmu. V jeho rozhodnutích se mluví o církvi jako o lidu Božím. „Mystické Tělo“ Kristovo zůstávalo lidu jaksi vzdalené, myslelo se spíš na nějaké anděly, anebo dokonalou církev, která se sejde jednou kolem Krista Pána v nebi. Avšak „lid Boží“, to jsme my, lidé z masa a kostí, kteří se pohybují mezi ostatními lidmi, mezi jiným lidem a liší se od něho ne nějakými vznesenými mystickými dary, nýbrž prostě jakousi samozřejmou, přirozenou snáhlou všimnout si učení Páně a jeho příkladu, stejně jako příkladu Panny Marie a ostatních svatých, podle nich zařadit svůj každodenní život, jednat, rozhodovat a chovat se jako křesťané, pomáhat si nejdříve v rodině, pak tam, kde je třeba a mít lidi rád.

Náš úmysl nás vybízí k tomu, abychom svými modlitbami takové snahy podporovali a naznačujeme, abychom pomýšleli i na to, také se do podobných hnutí osobně zapojit.

Náboženské zprávy

VÍDEŇ. - V rámci oslav 100. výročí smrti sv. Dona Bosca 6. ledna byla v českém kostele na Rennwegu posvěcena nová socha tohoto světce. Obřad vykonal slavnostní kazatel salesián Don Oldřich Přerovský, profesor na římské Papežské salesiánské univerzitě. - K jubileu byl v KONGresním centru mezinárodní sjezd na téma „Přínos Dona Bosca k výchově dnešní mládeže“ a ve výroční den koncebrovaná mše svatá rakouských biskupů v kostele jemu zasvěceném; vysílaly ji rakouská a bavorská televize. Protože mládež JSM už ten den byla ve Svatém Martině v sev. Itálii na své zimní rekreaci (31. ledna - 6. února), měla svou „velkou“ mši sv. v tamějším farním kostele až večer. - Po návratu do Vídně je čekaly poslední přípravy na ples, který tento rok byl ve farním sále „Ann Tabor“ 13. února; nechyběla pokřtěná a několik národních tanců. Protože byl letoš masopust krátký, pozvali na ples i drobtíhu, ale musela přijít v maskách.

NSR. - Ve dnech 29. až 31. ledna se konaly v exercičním domě na Schönebergu u Ellwangu české exercice, které vedl msgr. Pavel Kucera. Zúčastnilo se jich na 75 krajanů.

V Mnichově uspořádala Česká duchovní služba na středy večer tradiční večer „osamělých srdcí“ - přišlo na 35 krajanů. -

12. ledna byla péčí Společnosti pro vědy a umění a mnichovské odbočky Křesťanské akademie přednáška prof. dr. Josefa Rabase „Náboženství v CSSR“.

V neděli 21. února začala už po třinácté poštovní akce na heslo Misericord. Z výtěžku této sbírky jsou poskytovány subvence na pomoc méně vyvinutým zemím v Třetí světě, aby si pak byli schopni pomoci sami. Loni se v rámci této poštovní sbírky v katolických kostelích vybralo víc než 88 milionů marek, za veškerých 30. let přes 4.700 milionů marek. Z letošní sbírky se má především pomoci podnikům, doporučeným místními biskupy, v Africe, sbírka má heslo „Chcíš nás vezdejší den nám dněš“ a byla zahájena katedrálou v Limpuku.

Tradiční sjezd na heslo „Na pomoc pronásledované církvi v Königsteinu“ Taunus se bude konat ve dnech 1. - 4. září. Bude to už 38. sjezd. Jeho téma je „Křesťané ve vlnodni Evropě: Perestroika a náboženství“.

MATE ZAPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1988?

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:

- a Save-by-Mail plan,
- easy-to-serve-you office facilities,
- fast service,
- free parking.

Come in. Satisfying friendly service.

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. PHONE: 442-5700

INSURED SAVINGS up to \$100,000.00 by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 12. a 26. května, 9. a 23. června, 7. a 21. července, 4. a 18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zasilání peněžních darů na cestování pro české občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zasilání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobně informace u:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

OUR SLAVIC POPE

by Kevin Hannan

„Into the midst of riotous squabblers God sounds his mighty bell;

Here is the Slavic Pope, your new ruler: Make way, applaud. This one will not, like Italians before him, flee sworded throng;

Our world-disdainer will fight like a tiger, fearless like God...

Juliusz Slowacki

These verses predicting the election of a Slavic pope are from the poem GOD SOUNDS HIS MIGHTY BELL, written in 1849 by Polish poet Juliusz Slowacki. Imagine how fantastic was the idea in that day that a Slav would someday be pope. As the tenth anniversary of Karol Wojtyla's election to the papacy approaches, it is fitting to examine the historical significance of his pontificate.

In his ten years in the papal office John Paul II has shown himself to be one of the most remarkable men of his time. He is not only a man of great spiritual strength but also a man of many talents and intellectual gifts. John Paul II is an interesting individual - a former student, actor and laborer. In his life he experienced war, personal tragedy, the destruction of his native land by Nazis and the subsequent establishment there of a Soviet-backed communist government.

John Paul II has proven himself to be a pope for all nations of the earth. With his command of languages and sensitivity to foreign cultures, John Paul II possesses a world outlook that is free of prejudice and petty nationalism. With his knowledge of history he is pained by the strife and misunderstandings which divide the nations of the earth and especially his own Slavic people, who are so close to himself and to one another in language and culture. In his own „character as an individual”, John Paul II is very much the Slav. Though often misunderstood by Americans, who criticize him for what they term his „peasant mentality,” John Paul II exemplifies the noble qualities of the Slavic people. Thus far he has lived up to the glorious predictions of the 19th century poet Slowacki.

Like the Jews, Slavs are a people with a special understanding for history. Although their own history has been tragic, they have retained a remarkable historical perspective. Since the late 18th century they were predicting a new age of

world peace which would be called forth by Slavs. There is perhaps some significance in the fact that the first non-Italian pope since the 16th century is a Slav. Although history has not developed as Slowacki and his contemporaries predicted, not all Slavs were surprised in 1978 when Karol Wojtyla was chosen as the first non-Italian pope in modern times.

Historians have idealized the ancient Slavs as a peace-loving and democratic people. They were primarily an agricultural people and many of their neighbors acquired agricultural skills from the Slavs. Historians claim that the ancient Slavs were not warlike or aggressive by nature. In this they contrasted with their neighbors, Germans in the west and various nomadic tribes to the east. The ancient Slavs were skilled in arts and crafts and they showed a special love for music. Their communities were organized on a democratic basis and no distinctions of class existed among them.

Michael Novak, an American theologian and writer of Slovak descent, describes the Slavic temperament in this manner: „The hardest thing to explain is the Slavic ‚sensitivity,’ which - as readers of Russian novels know - is quite unlike that of Italians, Germans, Irish or English. The lives of Slavs are tinged with fatalism. Slavs are inspired by ideals of bravery and loyalty, and moved by the beauties of nature. They are realistic about death, exuberant at family festivals, and joyous; but, most of all, enduring in the face of pain and disaster. To act when all seems lost is Slavic nobility. The more pressure, the more cool is the Slavic ideal. For over a thousand years, such a moral code has been essential.”

Throughout history the great men and women of the Slavic nations have been philosophers, poets and artists. While other nations produced military and political leaders, enterprising tradesmen and men of practical

talents, the great Slavs throughout history agonized over moral and religious questions. John Paul II recently spoke about the „particular humanity of the great Slavic soul.” Because of the „painful history of your people, from the great common tests to the agony of the humblest farmer,” the Slavs have identified themselves with the suffering of Christ, John Paul said. The fatalistic outlook of the Slavs is evident in their religious attitudes. Slavs are less rationalistic in their religious faith than are Western Europeans or Americans. An example of the Slavic faith is the Russian peasant bowed deep in prayer before a holy icon.

The negative side of the Slavic character manifests itself in a certain passivity, which somehow relates to the Slav's fatalistic outlook. Over the centuries the Slavs did not show great talent for political organization and they were often preyed upon by aggressive neighbors. Through violence and guile their enemies divided and subjected the Slavs. Despite inspiring episodes in Slavic history, most Slavs by the 19th century had fallen under foreign rule. Only Tsarist Russia remained as an independent Slavic power. Yet in spite of their gloomy political situation, a new feeling of optimism arose among the Slavs of the 19th century. Influenced by the movements of romanticism and nationalism which swept across Europe, Slavs began to reexamine their history.

It was the German philosopher Johann Gottfried Herder (1744-1803) who first proclaimed the Slavs the hope of Europe. As the youngest family of European nations, the Slavs were identified by Herder as less corrupted by materialism than other Europeans. For Herder the Slavs represented a nobler and more natural state of human existence. The Slavs seemed more than other European nations to typify the teachings of Christianity. While other na-

tions had used the church for political and material gain, among Slavs religion remained more a personal conviction and a way of life.

The Slavs of Herder's day accepted his ideas with enthusiasm. Among Slovaks, Czechs, Yugoslavs, Poles and Russians the Pan-Slavic movement was born. Leaders of this movement stressed the similarities of language, history and culture which were shared by all Slavs. As Slavs examined their non-violent character as a nation and their many talents, leaders among them began to predict a new age of Slavic leadership on earth which would be marked by peace and prosperity.

It was within this historical context that the Polish poet Slowacki composed GOD SOUNDS HIS MIGHTY BELL. For Poles, throughout their history, the Catholic Church has been a cornerstone of national life. While Eastern Slavs dreamed of uniting the Slavs within the Orthodox Church, Poles believed that this process of unification would take place under the guidance of the Roman Catholic Church. The Pan-Slavism of Slowacki and his contemporaries had a particular religious and mystical outlook. In that day Poland, divided among Austria, Prussia and Russia, had ceased to exist as an independent state. Polish Pan-Slavs believed that a new age of world peace would be led by the Slavs united under a restored Poland. Slowacki wrote fired with the belief that he was predicting the inevitable course of history.

It is easy for us today to dismiss the romantic and idealistic ideas of these 19th century poets and philosophers. How disappointed they would have been with the 20th century! History, as she is wont to do, played a trick on those Pan-Slavs who predicted such a glorious future for their nations and for mankind. Although Slavs were liber-

ated following World War One and established their own national states, relations among them were far from harmonious. The new Slavic nations were plagued by petty nationalism and unrest among ethnic minorities. Pan-Slavism seemed much more attractive when the Slavs were oppressed by foreigners.

Despite an amazing material progress, the 20th century proved to be one of history's bloodiest. As in the past, the Slavs in the 20th century were especially affected by tragedy. Millions of Slavs, as well as other nationalities, perished in the Soviet Union as Joseph Stalin uprooted the traditional way of life. Millions more of Slavs perished before Nazis, who vowed to exterminate the Slavs, as an inferior race, from the face of the earth. Following World War Two Slavs were at last joined together by the Soviet Union in a political alliance. In keeping with the ironies of Slavic history, this union fell far short of the noble goals imagined by Slavic leaders of the 19th century.

Despite the quirks and turns of their history, Slavs never seem to lose their special historical perspective. Slavs view history with a patience and calmness that amazes non-Slavs. The Slav understands, of course, that he is linked inseparably both to his historical past and to the future. The bonds of history can be as strong as the bonds which form the relationships in a family. While the American refuses to believe that he, as an individual, is a product of history, the Slav understands well that he is influenced by the events of the past. In Eastern Europe history is something that is never too far distant. Families there can often trace their roots in a village, or even in a house, back through countless centuries.

The historical perspective of the Slav relates somehow to his character. Slavs are more com-

(Turn to page 16)

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

VDĚČNÁ VZPOMÍNKA

na upřímnou vlastenku, pani

JANU

DUFFKOVOU

z Chicaga

1982
12. května
1988

Jménem všech vděčných exulantů

Karel ŠVEC.

Názory na lidské soužití

Lidská spokojenost a nespokojenost, šťastné chvíle právě tak jako nešťastné pramení většinou přímo či nepřímo z lidských vztahů, které provázejí člověka od kolébky ke hrobu. Někdo má od malička schopnost pěstovat dobré vztahy mezi lidmi a druhý to nedovede. Celý lidský život je naplněn komunikací s okolím. Denním dorozumíváním se přizpůsobujeme a přibližujeme svým bližním, upevňujeme své společenské vztahy a působíme na lidi kolem sebe.

Je samozřejmé, že každá situace v soužití je závislá na dlouhé řadě vzájemně se podmínujících činitelů. Základní podmínkou pro dobré vztahy je ochota k oběti. Není to však podmínka jediná. Jako samozřejmost ji musí předcházet potřebné pochopení, ohleduplnost, takt, ochota pomoci druhému, vzít na sebe část břemene tohot druhého, nést jeho tíži. Dobré lidské vztahy jsou příznačné i tím, že se v nich lidé nesnaží prosazovat své vlastní zájmy, svá přání, své tužby za každou cenu, zvláště na úkor toho druhého.

— *Lidské vztahy jsou mnohotvárné a mohou být zdrojem jak štěstí a životní harmonie, tak i neštěstí a životního nezdaru.*

(D. Pecka)

— *K šťastnému soužití s lidmi a k vlastnímu štěstí člověka je zapotřebí přihlížet nejen k vlastním těžkostem a slabostem, nýbrž právě tak k slabostem, těžkostem, potřebám a nezaviněným situacím, v nichž se octnou lidé, s nimiž musíme žít ve společném životě.*

(A. Terstenjak)

— *Všechno pochopit znamená všechno odpustit.*

(F. M. Dostojevskij)

— *Od jiného očekávej, co učiníš druhému, tj. co nechceš, aby jiní činili tobě, nečiň ty jim.*

(P. Syrus)

— *Každý pokus o tvořivé řešení mezilidských konfliktů, i všíelijak nedokonalý, je signálem naděje, a bez naděje není života.*

(J. Krivohlavý)

— *Jsou lidé, v jejichž společnosti budeme neklidní, omezení, zlí, jsou jiní, vedle nichž se cítíme dobře, jsme bystří, přátelští. Lze se divit, že dáváme přednost těm druhým?*

(S. Garczyński)

— *Než pokáráme, měli bychom vždy nejdřív zkusit, jestli nemůžeme odpustit.*

(G. Ch. Lichtenberg)

NINA SVOBODOVÁ

*Božího
Dimu
oka*

(Pokračování z min. čísla)

A vzal by si tě, chtěl by tě ještě vůbec ten hoch ve starém fráčku, v ošlapaných střevicích, ale s tváří plnou světla a se srdcem, rozezpívaným jak zvon? Nejsi k němu příliš studená, Růženo Hudcová? Tak studená, že ten hoch spěchal od tebe k jiné, tak, jako spěcháme od oslňující zimní nádhery k něžnému teplu prvních jarních dnů?

„Smím tedy v neděli, panno Růženo? Svolení pana otce již mám a tak —“

„To snad stačí, ne?“

Růženiny oči hledí přes mužovu hlavu. Podobají se hvězdám, rozsetým v safírovém mrazu zimní půlnoci.

Fessl poněkud napřímí hlavu. Jeho pokojné, šedavě hnědé zraky obetkají Růženinu tvář tichým, dlouhým pohledem.

„Nestačí, panno Růženo. Zde je zapotřebí vaše „ano“ nebo vaše „ne“. A nikdo jiný nemůže rozhodnout než právě vy, panno.“

Jeho slova jsou klidná, rozumná a poněkud suchá. Jsou to slova rozvázného a obezřetného muže. Přece však způsob, jímž jsou pronášena, poněkud překvapuje. Nejen tím, že Fessl, příslušník drobné kupecké vrstvy, užívá vykání místo běžného „oni“ (a to vykání se Růženě velmi líbí), ale překvapují i zvláštním smutkem, který se skrývá na dně každého z těch zdvořilých, na první pohled tak suchých slov. Ten smutek měl barvu popela, jehož příkrov dusí každou radost již v jejím prvním niterném počtí. A zároveň bylo v tom smutku něco dojemného, odevzdaného, něco obestřeného plachostí nečekané pokory. Jako by ten muž tváře pravidelné, ale tak všední, že mizela z paměti lidí jako snh na slunci, věděl předem, že to, oč žádá, mu nebude nikdy darováno, a to, co očekává, k němu nikdy nepřijde.

Ta tesknost zapůsobila na Růženu silou neočekávanou a netušenou. Slova, jež byla vyřčena, připínala se - Bůh sám ví proč - ve zvláštním souladu k jejímu chladnému, logickému rozumu. Ta slova jí zalahodila, tím spíš, že rána, způsobená roztržkou s Gregorem, stále ještě pálila. A proto odpověď, která vychází z jejich úst, zní poněkud odlišně od té, jež by byla bývala dána, kdyby z Fesslova hlasu nebyla zněla právě ta teskná pokora.

„Když rozhodl tatínek, je již rozhodnuto. I pokud se týče mne, pane Fessle.“

V mužových očích se rozsvítilo, jako by do nich náhle zalétla sluneční jiskra. A přibledlá, málo výrazná a přece nikterak nehezka tvář Rudolfa Fessla se podivuhodně rozsvělila a v té vteřině jako celá rozkvetla.

„Děkuji - ze srdce vám děkuji, panno Růženo.“

Vlna vděku zaplavila mužův hlas. To světlo v očích i ta zjihlá radost v hlase zaútočily na Růženino srdce. Krásné ženy nemohou nikdy zůstat lhotejnými k obdivu, jež je projevován jejich kráse. A plavovlasá Růžena Hudcová byla i přes svůj chladný rozum příliš ženou, aby byla dovedla přejít bez povšimnutí okolo projevu tak výmluvného.

Usmála se. Její studená krása se rozzářila v tom úsměvu jako zajiskření světla v mrazivém krystalu. Chystala se odpovědět na ten obdiv slovem, jež by naznačilo, že to vše ji těší, i když zatím nezavazuje, ani pro přítomnost ani pro budoucnost.

Již pootevírá ústa, aby se projevila nikoli jako trpný posluchač, ale jako člověk, který zná sílu slova přijatého i vysloveného. A přece zmlkne ještě dřív než první slovo dostoupí na okraj rtů. Neboť na stezce, vedoucí od zahradní zdi k domu, ozve se hluk hlasů.

Zahradničtí pomocníci, kteří pracují na záhonech jarních květin a rané zeleniny, stojí v jednom klubku uprostřed žlutavě bílého pruhu cesty. Stojí v rezných košilích u krku rozhalených, s rukávy vykasánými nad lokty, někteří mají zelené nebo modré zahradnické zástěry, a všem se stejně lesknou oči a planou tváře. Hovoří všichni najednou, jeden přes dru-

hého. Jejich hlasy hučí jako roj včel, který právě vylétl z úlu.

Fessl ani Růžena těm slovům sice nerozumí, přece však všechno nasvědčuje, že běží o věc vážnou a jistě i neradostnou. Oba proto zrychlí krok, ale vtom se již oddělí od skupiny Růženin bratr Josef Hudec a kráčí k nim.

„Růženo, už je to tady,“ říká bez úvodu, „zrušili nám Karlov.“

Slova třeskla jako rána z děla. Sladký jarní vzduch se zatelel ohromením. Ticho, jež se v dalším okamžiku rozklenulo nad těmi slovy, tížilo jako černý příkrov.

Růžena vytréštila na bratra oči. Karlov - ruší se Karlov! Karlov, který zde pamatuje vznik a růst všech domů, zahrad a vinic, Karlov, k němuž se všichni utíkali jako k nejstaršímu, nejmoudřejšímu svědku života v této končině . . . Růžena zapomíná nejen na slova, jež se jí ještě před chvílí drala na rty, zapomíná na samého Fessla. Jako by zde nebyl - a lépe řečeno, jako by vůbec nikdy nebyl. Neboť teď má mysl jen pro tu ohromující novinu.

A Hudec vysvětluje, že právě teď přišla do kláštera komise, doručila otcí opatovi císařské nařízení, klášter se tímto dnem ruší a zabírá a všichni řeholníci budou musit skládat přísahu, že nic z klášterního jmění si ani neponechají, ani před komisí nezatají a pak . . .

„Pak je vyženu jako žebráky, víd?“ pronese trpce. Její tvář je v té chvíli bledá jako křída. A nevyčká ani bratrovy odpovědi, rozhoduje se hned, že musí dát zprávu do Podskalí, Danešovým a Skálovům. Strýc a teta Danešovi budou jistě ohromeni, vždyť rodinná tradice hudcovská a tím i danešovská připínala se ke Karlovu těsným poutem dlouholeté úcty a oddanosti. Lenka Skálová si jistě zapláče, měla přece na Karlově svatbu, krásnou, slavnou svatbu, jakých nebývá do roka mnoho ani v kostelích nejoblíbenějších a nejbohatších. A Tereza - milý Bože, Tereza má přece Karlov ráda tak horoucí láskou.

„Měla bych jim to povědět, Josefe, lépe když budu tím nešťastným poslem já než někdo cizí.“

A Růžena se obrací tak jak se procházela prostovlasá mezi záhony, aby přeběhla zahradu k vrátkům a rychlým krokem se dala nejkratší cestou k Podskalí.

Rudolf Fessl se na ni dívá nerozhodně, není z obchodu zvyklý na takové pohotovité jednání, ale Josef Hudec je jiného mínění než Růžena. Konejšivě položí ruku na sestřino rameno.

„Ne, Růžo, nespěchej, není to zatím třeba. Ještě nevíme, co a jak komise na Karlově zařizuje, a tak nebudeme nikoho plašit. Dost času, až se to dovíme z kláštera, tak dlouho to trvat nebude, vždyť jsme sousedé.“

Růžena váhá. Stojí nerozhodně na stezičce mezi záhony bílých narcisů. Špička černého sametového střevíce vrývá vlnité křivky do žlutého písku. Pak se obrátí zády k vrátkům, prohodí takřka nedbale „Můžeš mít pravdu, Josefe,“ podá rychle a krátce Fesslovi ruku a omlouvajíc se něčím, co může znamenat nějakou povinnost jako náhlou nevolnost, spěšně odchází do domu.

Rudolf Fessl stojí nerozhodně na stezce, lemované záhony narcisů, neví, má-li Růženu následovat, doporučit se panímamince, pohovořit s ní chvíličku při čišce „hořké“ či „sladké“, připomenout jí jemně její laskavé pozvání na neděli - a sklidit přitom třeba zas jeden z těch chladných, ocelových pohledů, jimiž krásná Růžena dovede nadevše výmluvným způsobem tlumočit své mínění, aniž má zapotřebí jediného slova.

Mladý obchodník přimhouří oči, úzké, nepřilíš výrazné obočí se spojí v jedinou tenkou „pravítkovou“ čáru. Ach ne, Rudolfe, jen to ne. Takové jednání by mohlo vypadat jako dotěrnost a člověk tvého druhu ničím na světě nepořídí u ženy hůře než právě dotěrností. Kdybys byl nějaký módní švihák, samá jiskra a samý vtíp . . . Pak snad. Takoví muži smějí být i dotěrní, těm se vždy dostane od žen místo trestu odměny. Ale on, Fessl, rozumný obchodník se sklem a porcelánem? Jeho hlavní ctností i zbraní je rozum a vytrvalost. On si nesmí nechat ujít hezkou a zámožnou nevěstu, musí proto respektovat její city, i když do posledního puntiku je nesdílí.

Konečně on, Rudolf Fessl, obchodník tělem a duší, muž, který viděl kousek světa, nepotřebuje se příliš vzrušovat kvůli tomu, že císař zrušil nějaký klášter. Zrušil už jich dost, jistě ještě nějaké další zruší, vždyť je to císař a nemá se komu odpo-

vidat než svému vlastnímu svědomí, které mu do toho, jak se zdá, dosud mnoho nemluví. Ale to je věc velkých pánů, císaře, jeho dvora, vysoké šlechty, biskupů a prelátů, naprosto ne drobného měšťanstva a jeho dcer, i když takové rodiny bydlí přímo u brány toho kterého opatství či kostela.

Fessl se vlídně, ale krátce rozloučí s Josefem Hudcem. Jeho tvář je vážná, přemýšlivá, odhadující. Ale oči, jež hledí z té kupecké tváře, nevnímají známé cesty, vidí jen chrpově modrou barvu chladných zraků a tvrdé zlato kadeří, korunujících hrdou hlavu. A do mozku i srdce se propaluje jediné jméno: Růžena. Ledově a zároveň plamenně krásná Růžena Hudcová...

(Pokračování příště)

Čs. aktivista lidských práv Pavel Wonka pohřben

Disident Pavel Wonka, který zemřel 26. dubna ve věku 35 let ve vězení v Hradci Králové, prý kvůli embolismu plic, byl pohřben 6. května 1988 ve svém rodném Vrchlabí při hranicích Východního Německa. Jeho pohřbu se zúčastnilo asi tisíc lidí, včetně tří předních mluvčích čs. podzemního hnutí pro lidská práva „Charta 77“. Před shromážděnými bylo přečteno prohlášení čs. dramaturga Václava Havla, který sám na pohřeb nepřišel, ačkoliv se jeho přítomnost čekala. Neví se, zda nebyl zadržen policií. V jeho prohlášení bylo řečeno, že ačkoliv Wonka ztratil svůj boj proti nespravedlnosti, jeho příklad způsobí, že nakonec všichni

Mluvčí Charty 77 u kardinála F. Tomáška

Dne 3. března 1988 v dopoledních hodinách přijal arcibiskup pražský kardinál František Tomášek mluvčí Charty 77 Bohumíra Janáta a Stanislava Devátého. Při této příležitosti mluvčí Charty 77 předali kardinálu Františku Tomáškově dokument Charty 77 č. 9/88, v němž Charta 77 vyjádřila plnou podporu iniciativě moravských katolíků. Arcibiskup pražský kardinál František Tomášek přijal dokument a ocenil jej jako „slovo, které zaznělo v pravý čas.“

V následujícím živém a otevřeném rozhovoru byla vyjádřena naprostá shoda v otázce náboženských svobod a lidských práv věřících občanů v naší zemi. Mluvčí Charty 77 se rovněž plně shodli s arcibiskupem pražským kardinálem Františkem Tomáškem v myšlence, že jedním ze základních východisek řešení duchovní a politické situace v naší zemi je osvobození lidských myslí a srdcí od strachu.

Praha 3.3. 1988 (zpráva z Prahy)

zvítězí. Policie sice zastavila řadu aut západních diplomatů a prohlížela jejich dokumenty totožnosti, avšak do samotného pohřbu nezasáhla.

Wonka, vyučený mechanik a právník-samouk, byl dříve odsouzen k 26 měsícům vězení kvůli „podvratné činnosti“, protože v roce 1986 se představil k volbám jako „nezávislý kandidát“, což v komunistické zemi není přípustné. Když pak jako Němec a Sudeták si v dubnu tohoto roku podal žádost o emigraci do Západního Německa, byl znovu zatčen; při soudním přelíčení, na které byl přivezen v pojízdné židli, byl pak odsouzen k dalším pěti měsícům vězení, prý proto, že se pravidelně nehlásil na policii, jak mu bylo stanoveno v jeho prvním rozsudku.

Aktivisté lidských práv pronesli názor, že možná zemřel v důsledku ztlučení ve vězení v době, když si odpykával svůj první trest, a požádali mezinárodní organizaci lidských práv „Helsinki Watch“, aby poslala vlastní znalce pro zjištění opravdové příčiny Wonkovy smrti. Chicagský profesor pathologie Dr. Robert Kirschner, člen organizace „Lékaři pro lidská práva“, vykonal 4. května druhou pitvu a řekl, že podle jeho zdání je správný nálezkem, oznámený původně, že Wonka asi zemřel na plicní embolismus. Dodal však, že by chtěl provést ještě dodatečný průzkum vzorků tkání zemřelého a společně s jiným americkým profesorem medicíny Dr. Robertem Lawrenceem by se také chtěl vyptat u čs. autorit a jiných vězňů na okolnosti, které vedly k Wonkově smrti, jakož i na podmínky, které existovaly v žaláři, kde byl vězněn.

Chartisté ve svém prohlášení také řekli, že ať je jakákoliv příčina Wonkovy smrti, byl obětí čs. legálního a trestného systému. Učinili výzvu, aby v Československu byly skončeny „ilegální pronásledování a ilegální trestné vazby“, a aby čs. systém zákonů se přizpůsobil mezinárodním smlouvám, podepsaným pražskou vládou.

KDO NESE ZODPOVĚDNOST ZA SMRT PAVLA WONKY?

Dne 26. dubna 1988 zemřel „náhle“ - podle telegramu státní bezpečnosti matce zesnulého - ve vězení v Hradci Králové mladý muž, který v r. 1986 chtěl kandidovat jako nezávislý kandidát v celostátních volbách do Federálního shromáždění. Byl za to různými způsoby šikanován, nakonec obviněn z „podvracení republiky“ a „útoku na veřejného činitele“ a vězněn se svým bratrem, Jiřím Wonkou, který mu v jeho činnosti pomáhal. Nakonec byl Pavel Wonka odsouzen dne 27. května 1987 k 21 měsícům vězení za „pobuřování“ a ke třem letům „ochranného dohledu“ po vykonání trestu.

Pavel Wonka si odpykal trest v Minkovicích, kde byl bit, kopán a utrpěl otřes mozku, že ho správa věznice, na žádost matky a v důsledku protestů, které chodily do Československa i ze zahraničí - byla nucena převést do nemocnice. Těsně před propuštěním dne 26. února 1988, byl Pavel Wonka převezen do věznice v Plzni - Borech. Jeho zdravotní stav byl však takový, že v den propuštění, 26.2.t.r. nebyl schopen postavit se na nohy a policie byla nucena ho z vozu odnést do domu.

Dne 5. dubna 1988 byl Pavel Wonka znovu zadržen, když byl předvolán na policii v souvislosti se svou žádostí o povolení emigrace do Západního Německa. Další dobu nebylo jasné, kde vlastně Wonka je a důvod jeho zadržení. Nyní se zjistilo, že důvodem pro zadržení byl fakt, že Wonka nedodržel nařízení ve věci „ochranného dohledu“, kterému od propuštění z vězení podléhal (hlásit se pravidelně na policii, atd.) a proto, že v Minkovicích odmítl pracovat, když byl nemocný.

Dne 26. dubna obdržela jeho matka, paní Wonková, telegram od správy vězení v Hradci Králové, že její syn „náhle“ zemřel s dotazem, zda si mrtvé tělo vyzvedne a zařídí pohřeb - anebo zda se o pohřeb má postarat státní správa.

-afa-

Protestní prohlášení v americkém kongresu k smrti Pavla Wonky

Jak jsme již oznámili, vydali předseda Helsinké komise, poslanec Steny H. Hoyer a spolupředseda senátor Dennis DeConcini protestní prohlášení v kongresu ve věci tragické smrti Pavla Wonky ve věznici v Hradci Králové. Obě prohlášení byla vysílána do Československa Hlasem Ameriky. Poslanec Hoyer řekl následující, pod titulem: „Death in Czechoslovakia.“

„Mr. Speaker, Pavel Wonka, A Charter 77 signatory, died last week, while being held in a Czechoslovak prison. As a member of Charter 77, the Czechoslovak citizens' initiative, which has championed human rights causes for over a decade now, Wonka dedicated his life to securing for others basic fundamental freedoms.

Although the circumstances surrounding his death remain unclear, what is certain is that Mr. Wonka never should have been in prison to begin with and would probably be alive today had he not been sentenced unjustly and treated brutally.

Pavel Wonka was in good health prior to his first imprisonment from 1984 to 1985. In 1986, barely a year after serving his first fourteen month sentence, Wonka was re-arrested and sentenced to a category III prison facility - the most brutal type of prison in Czechoslovakia. Wonka's crime consisted of attempting to run for public office. For this he was charged with „incitement“ under paragraph 100 of the Czechoslovak Penal Code. For this he was sentenced to 21 months in prison, to be followed by 3 years of protective supervision.

During his 21 months in prison, Wonka's health deteriorated dramatically due to the severe prison conditions and the beatings which he suffered there. Unable to carry out prison work because of his failing health, he was re-tried in September, 1987 for failing to fulfill his official duties. It was his physical appearance in Court in the fall of 1987 which shocked his family and friends. Numerous appeals on Wonka's behalf

finally resulted in a transfer, first to a prison hospital, and then to a somewhat less harsh prison. Upon completing his 21 months imprisonment, Wonka was released this February.

Less than two months after his release, Wonka was re-arrested on April 5. On April 22, just three days before his death, he was sentenced to five months in prison for allegedly violating the conditions of his co-called „protective supervision“ - the euphemism used by the Czechoslovak authorities to describe the extension of one's imprisonment beyond the walls of the prison itself. Coincidentally, Wonka's third arrest came just after he applied to emigrate, and his detention prevented him from attending the civil proceedings which he had initiated to sue the government for wrongful arrest.

Pavel Wonka, Charter 77 signatory, believed in Helsinki Final Act - the Act which the Czechoslovak government pledged to implement. He believed he had the right to know and act upon his rights, as guaranteed in Principle VII of the Final Act. His dedicated efforts to promote respect for human rights and fundamental freedoms led to his wrongful incarceration and ultimately to his death at the age of 35. His death is a tragic reminder of how much work there is yet to be done...”

Senátor Dennis DeConcini vydal podobné prohlášení s tímto závěrem:

„The circumstances of his death remain shrouded in silence. So far, the Czechoslovak authorities have refused to comment on these events, let alone present an acceptable explanation for them. But if we are to believe that anything other than foul play is to blame, we will need impartial witnesses to convince us. Such impartial witnesses exist. Charter 77 has called for independent forensic pathologists to be permitted to attend the autopsy of Pavel Wonka. If the Czechoslovak authorities permit this, they may be able to mitigate their complicity in the death of Pavel Wonka. Failure to do so will only convince the world of their guilt and make Pavel Wonka another martyr for the cause of human rights...”

Podle posledních zpráv odjeli do Československa dva lékaři z Harvardovy univerzity, Dr. Lawrence a Dr. Kirschner, aby posoudili okolnosti, za jakých zemřel Pavel Wonka.

Pohřeb se bude konat 6. května ve Vrchlabí. Na pohřeb byli pozváni zástupci diplomatického sboru. -afa-

FOR SALE

3 bedroom ranch
in Naperville,
2 baths; upgraded carpeting,
kitchen cabinets, 5 year old.
\$ 99.500

Renata SLIVA
Realty Associates, Ltd.
Home: (312) 369 - 4720
Office: (312) 369 - 5590

KNIHY ČESKÉ, ANGLICKÉ,
gramodesky, a magnetofonové
kazety zasilá:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

VOICE OF THE NATION

Astoria N.Y. News

CZECHOSLOVAK FESTIVAL

The sixth Annual CZECHOSLOVAK FESTIVAL will be held on Sunday and Monday, May 29th and 30th at Bohemian Hall and Park 29-19 24th Avenue, Astoria, New York.

The doors will open at 11:00 A.M. Traditional Czechoslovak dinners, homemade baked goods and ethnic souvenirs will be on sale. The internationally famous Pilsner Urquell Beer will be available as well as many other European beers, wines and spirits.

Nostalgic displays of photographs and other memorabilia will be exhibited by the Historical Societies from Astoria, New York as well as Bohemia, Long Island.

The entertainment begins at 2:00 P.M. Among the groups

featured this year will be the Moravian Folk Dancers of Endicott, New York and the Limbora Slovak Folk Ensemble of New Jersey. The Winfield Czech School and the D.A. Sokol Gymnasts will also perform.

Beginning at 4:00 P.M., the well-known Pilsner Brass Band will play polkas and waltzes for your dancing and listening pleasure. If you'd like to „step back in time” to a more charming and more relaxed era, come to the Czechoslovak Festival. Sample the old-world atmosphere of our old-fashioned „Biergarten”. Savor our hearty Central European cooking. Taste our delicious wines and beers. Enjoy the soothing melodies of our music. Come home to your heritage at this year's Czechoslovak Festival.

Admissions is only \$5.00 Plan to attend both days. For further information call: (718) 274 - 4925.

OUR SLAVIC POPE

(Continued from Page 13)

community-oriented as a people than are Americans. We think of the rugged individualism of the American, which contrasts, not always favorably, with the character of the family - and community - oriented Slav. It is interesting to note that today such a thing as a „generation gap” among families in Eastern Europe is a rare occurrence.

The Slav acknowledges the influence of history in his life. He understands that, like his ancestors before him, he too has a role to play in history. The Slav plays this role nobly, like the tragic hero of drama, who understands that man has little control over his own destiny and must act accordingly with as much grace as he can muster. Slavs live out their lives with Stoic patience and with a simplicity of heart that recalls the characters of the Old Testament.

Although the Slav often takes a fatalistic outlook on life, he preserves a strong, mystical religious faith. For Christian Slavs history is nothing less than the unfolding of a divine plan. The life of an individual and of a nation are chapters in a larger drama of interaction between God and man. The Slavic religious feeling is something quite difficult for legalistic and rationalistic Westerners to comprehend.

Their lack of cunning and abhorrence of violence prevented the Slavs in the past from attaining the power that their numbers and talents deserved. Throughout a history that frequently was tragic Slavs continued to believe that their age of greatness would dawn in the future. In their hearts Slavs believed that a day would come when their spiritual and creative gifts would inspire all of mankind. Idealistic Slavs, like the Pan-Slavs of the 19th century,

continue to wait patiently for this time, which has thus far eluded them. It was with such a sense of expectation that Slowacki in 1849 predicted the election of a Slavic pope.

With their remarkable historical outlook, Slavs are fond of anniversaries, which have more significance for them than for Americans. Slavs commemorate historical events with enthusiasm and with a certain sense of expectancy. It is of interest to note two anniversaries which Slavs celebrate in 1988. This year marks the tenth anniversary of the election of the Slav, Karol Wojtyla to the papacy. Another anniversary, about which John Paul frequently speaks, in the 1000th anniversary of the Christianization of Kievan Rus', the ancestor state of the Eastern Slavs. John Paul will not be able to attend the commemoration of this anniversary in Moscow as he hoped, but he has often remarked upon the significance of this event for Slavs and for all Christian. John Paul repeatedly has called upon the Russians and Ukrainians, as his Slavic brothers, to resurrect their Christian faith and rich Christian heritage. In the Soviet Union today there appears to be a rebirth of Christian faith, especially among the young.

In his role as Slavic pope John Paul II has made great effort to reconcile the Slavic nations, which are divided today by political boundaries as well as by cultural and religious differences. While nationalism and stubborn pride prevented Slavs in the past from achieving mutual understanding and the political strength which their numbers deserve, John Paul often has called upon his Slavic brothers and sisters to overlook the petty differences which divide them.

TIME magazine reports that John Paul II prays daily for the reunification of Catholics and Orthodox. The 11th century division of the Western and East-

ern Churches was one of the saddest tragedies of Slavic history. No pope who is not a Slav could totally understand the misfortune of this event for Slavs and the complexity of the problems which have arisen from the division. John Paul through his understanding and charity is attempting to heal the rift which divides Catholic and Orthodox Slavs. If reunification is to take place, John Paul seems to believe that the burden rests largely upon his own self, the Slavic Bishop of Rome. No other pope has shown such respect for the traditions of Eastern Christianity and the Slavic orthodox and Eastern Rite churches. In contrast with the language of past popes, John Paul refers to the Orthodox as a „sister church”. Probably no non-Slavic pope could comfortably go the distance John Paul has gone to reunite Catholics and Orthodox.

With their fondness for anniversaries, Slavs are awaiting another approaching anniversary. In little more than a decade Christians will celebrate the third millenium anniversary of the birth of Christ. John Paul II no doubt will seek to prepare for this event in the greatest ecumenical spirit. For Slavs, with their historical perspective, this is the celebration of an event which actually took place in time. Though Christianity is a timeless message, it is nevertheless a message which has unfolded alongside the events of history. Slavs will celebrate this anniversary inspired by their rich Christian heritage. It will be a joyous anniversary for all Christians. Let us hope that John Paul II with his customary love and charity will preside over the occasion.

(Karol Wojtyla was born May 18, 1920 in Wadowice, Poland. As Archbishop of Cracow, he was elected Bishop of Rome on October 16, 1978.)

NA MNOHAJA LJETA!
GOD GRANT HIM MANY YEARS!

SIXTH ANNUAL Czechoslovak Festival

Sunday and Monday, May 29th and 30th

Donation: = \$5.00 — Children Under 12 FREE
Rain or Shine

12:00 Noon — Traditional Czechoslovak Foods will be on sale

Roast Loin of Pork — Roast L.I. Duckling
Dumplings & Sauerkraut

2:00 PM — Entertainment

Czech, Moravian & Slovak Folk Dancers
in Colorful Authentic Costumes
Sokol Gymnastics — Cultural Presentations

4:00 PM — Pilsner Brass Band

Dance to your favorite Polkas & Waltzes

Other Attractions

Homemade Czechoslovak Baked Goods
Saltsticks — Klobasi — Debreéinky
Historial Displays — Souvenirs — Vendors
Door Prizes — Raffles — Pilsner Urquell Beer

Bohemian Hall & Park

29-19 24th Avenue, Astoria, NY 1102

For further information call: (718) 274-4925

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

BARRINGTON OWNER RELOCATING

For sale 3/4 acre in Barrington Willage with 3 BD house, 1 1/2 BA, L-shape DR hardwood floors, FR with FPL and BAR; Two car garage. \$163,900 only. - Call Libby ☎ (312) 381 - 0500 R. Starch & Co.

ADMS ENTERPRICES RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040